

Fjärde Moseboken

Fjärde Moseboken kallas också Numeri (latin för "antal") och Bamidbár (hebreiska för "i öknen", 1:1). Den skildrar folkets ökenvandring från berget Sinai (1:1) upp till Moabs hedar öster om floden Jordan och Jeriko (33:50), en tidsrymd av 38 år (kanske 1445-1406 f Kr). Israeliterna räknas (kap 1-4) och får fler lagar (5-10), men klagar och gör uppror (11-20) så att den första generationen dör utanför Kanaans land (14:29f). En ny generation intar landet öster om Jordan (21) men utmanas av moabiter och midjaniter (22-25, 31). De räknas (26), får fler lagar (27-30) och förbereds för att inta landet (32-36).

Kända avsnitt är välsignelsen (6:24-26), kopparormen (21:4f) och Bileams åsna (22:22f).

Israels första folkräkning

¹ HERREN talade till Mose i Sinai öken, i uppenbarelsetältet, på första dagen i andra månaden av det andra året efter deras uttåg ur Egyptens land. Han sade:

² "Räkna antalet av Israels barn, hela deras församling efter deras släkter och familjer. Skriv upp namnen på alla män, varje person för sig,

---

1:1 första dagen i andra månaden av det andra året Kanske april 1445 f Kr. **1:2** 2 Mos 30:12, 4 Mos 26:2f. **1:2** person Ordagrant: "skalle" (hebr. gulgölet, jfr "Golgata", Joh 19:17). Även i vers 18, 20, 22, 3:47.

³ alla vapenföra i Israel från tjugo år och uppåt. Du och Aron ska mönstra dem efter deras häravdelningar.

⁴ En man från varje stam ska vara med er, den som är huvudman för sin stams familjer.

⁵ Detta är namnen på de män som ska bistå er:

Från Ruben: Elisur, Shedeurs son,

⁶ från Simeon: Shelumiel,
Surishaddajs son,

⁷ från Juda: Nahshon,
Amminadabs son,

⁸ från Isaskar: Netanel, Suars son,

⁹ från Sebulon: Eliab, Helons son,

¹⁰ från Josefs barn:
från Efraim: Elishama,
Ammihuds son,
från Manasse: Gamliel,
Pedasurs son,

¹¹ från Benjamin: Abidan,
Gideonis son,

¹² från Dan: Ahieser,
Ammishaddajs son,

¹³ från Asher: Pagiël, Okrans son,

¹⁴ från Gad: Eljasaf, Deguels son,

¹⁵ från Naftali: Ahira, Enans son.”

¹⁶ Dessa var utvalda från församlingen. De var ledare för sina fäders stammar, stamhövdingar i Israel.

¹⁷ Mose och Aron tog med sig dessa namngivna män.

¹⁸ De samlade hela församlingen på första dagen i andra månaden, och folket infördes i förteckningen efter sina släkter och familjer. Var och en blev räknad, de som var tjugo år eller äldre, varje person för sig,

¹⁹ så som HERREN hade befallt Mose. Och han mönstrade dem i Sinai öken.

²⁰ Avkomlingarna till Rubens, Israels förstföddes, söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, var person för sig, alla vapenföra män från tjugo år och uppåt.

²¹ De mönstrade av Rubens stam var 46 500.

²² Avkomlingarna till Simeons söner mönstrades och upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, var person för sig, alla vapenföra män från tjugo år och uppåt.

²³ De mönstrade av Simeons stam var 59 300.

²⁴ Avkomlingarna till Gads söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

²⁵ De mönstrade av Gads stam var 45 650.

²⁶ Avkomlingarna till Judas söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

²⁷ De mönstrade av Juda stam var 74 600.

²⁸ Avkomlingarna till Isaskars söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

²⁹ De mönstrade av Isaskars stam var 54 400.

³⁰ Avkomlingarna till Sebulons söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

³¹ De mönstrade av Sebulons stam var 57 400.

32 Avkomlingarna till Josefs söner:

Avkomlingarna till Efraims söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

33 De mönstrade av Efraims stam var 40 500.

34 Avkomlingarna till Manasses söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

35 De mönstrade av Manasse stam var 32 200.

36 Avkomlingarna till Benjamins söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

37 De mönstrade av Benjamins stam var 35 400.

38 Avkomlingarna till Dans söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

39 De mönstrade av Dans stam var 62 700.

40 Avkomlingarna till Ashers söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

41 De mönstrade av Ashers stam var 41 500.

42 Avkomlingarna till Naftalis söner upptecknades efter sina släkter och familjer. Var och en räknades, alla vapenföra från tjugo år och uppåt.

43 De mönstrade av Naftali stam var 53 400.

44 Dessa var de mönstrade, de som mönstrades av Mose och Aron och Israels hövdingar, tolv män som var och en företrädde sin stamfamilj.

45 Och alla Israels barn mönstrades efter deras familjer, alla vapenföra i Israel från tjugo år och uppåt.

46 Alla de mönstrade var tillsammans 603 550.

⁴⁷ Men leviterna i sin fädernestam mönstrades inte med de andra,

⁴⁸ för HERREN hade sagt till Mose:

⁴⁹ Endast Levi stam ska du inte mönstra, och du ska inte räkna deras antal med Israels barn,

⁵⁰ utan du ska ge leviterna ansvar för vittnesbördets tabernakel med alla dess föremål och tillbehör. De ska bära tabernaklet och alla dess föremål och göra tjänst vid det. Runt omkring tabernaklet ska de ha sitt läger.

⁵¹ När tabernaklet ska bryta upp ska leviterna ta ner det, och när tabernaklet ska sättas upp ska leviterna sätta upp det. Om någon annan kommer nära det ska han dödas.

⁵² Israels barn ska resa sina tält var och en i sitt läger och var och en under sitt baner, efter sina häravdelningar.

⁵³ Men leviterna ska slå läger runt omkring vittnesbördets tabernakel, så att inte vrede drabbar Israels barns församling. Och leviterna ska ha ansvaret för vittnesbördets tabernakel och dess skötsel.

⁵⁴ Israels barn gjorde så. I allt gjorde de som HERREN hade befallt Mose.

2

Stammarnas olika lägerplatser

¹ HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

² "Israels barn ska slå läger, var och en under sitt baner, vid de fälttecken som hör till deras särskilda familjer. Runt omkring uppenbarelsetältet ska de slå läger, en bit bort.

³ På framsidan, österut, ska Juda slå läger under sitt baner efter sina häravdelningar. Ledare för Juda barn ska vara Nahshon, Amminadabs son,

⁴ med de mönstrade som utgör hans här, 74 600 man.

⁵ Bredvid honom ska Isaskars stam slå läger. Ledare för Isaskars barn ska vara Netanel, Suars son,

⁶ med de mönstrade som utgör hans här, 54 400 man.

⁷ Därnäst Sebulons stam, och ledare för Sebulons barn ska vara Eliab, Helons son,

⁸ med de mönstrade som utgör hans här, 57 400 man.

⁹ Alla de mönstrade som tillhör Juda läger utgör 186 400 man, delade i sina häravdelningar. De ska bryta upp först.

¹⁰ Ruben ska slå läger under sitt baner söderut efter sina häravdelningar. Ledare för Rubens barn ska vara Elisur, Shedeurs son,

¹¹ med de mönstrade som utgör hans här, 46 500 man.

¹² Bredvid honom ska Simeons stam slå läger, och ledare för Simeons barn ska vara Shelumiel, Surishaddajs son,

¹³ med de mönstrade som utgör hans här, 59 300 man.

¹⁴ Därnäst Gads stam, och ledare för Gads barn ska vara Eljasaf, Reguels son,

¹⁵ med de mönstrade som utgör hans här, 45 650 man.

¹⁶ Alla de mönstrade som tillhör Rubens läger utgör 151 450 man, delade i sina häravdelningar. De ska bryta upp som nummer två.

¹⁷ Sedan ska uppenbarelsetältet gå med leviter-
nas läger i mitten av lägren. I den ordning de slår
läger ska de också gå, var och en på sin plats, under
sina baner.

¹⁸ Efraim ska slå läger under sitt baner västerut,
efter sina häravdelningar. Ledare för Efraims barn
ska vara Elishama, Ammihuds son,

¹⁹ med de mönstrade som utgör hans här, 40 500
man.

²⁰ Bredvid honom ska Manasse stam slå läger,
och ledare för Manasse barn ska vara Gamliel,
Pedasurs son,

²¹ med de mönstrade som utgör hans här, 32 200
man.

²² Därnäst Benjamins stam, och ledare för Ben-
jamins barn ska vara Abidan, Gideonis son,

²³ med de mönstrade som utgör hans här, 35 400
man.

²⁴ Alla de mönstrade som tillhör Efraims läger
utgör 108 100 man, delade i sina häravdelningar. De
ska bryta upp som nummer tre.

²⁵ Dan ska slå läger under sitt baner norrut, efter
sina häravdelningar. Ledare för Dans barn ska vara
Ahieser, Ammishaddajs son,

²⁶ med de mönstrade som utgör hans här, 62 700
man.

²⁷ Bredvid honom ska Ashers stam slå läger, och
ledare för Ashers barn ska vara Pagiël, Okrans
son,

²⁸ med de mönstrade som utgör hans här, 41 500
man.

²⁹ Därnäst Naftali stam, och ledare för Naftalis
barn ska vara Ahira, Enans son,

³⁰ med de mönstrade som utgör hans här, 53 400
man.

³¹ Alla de mönstrade som tillhör Dans läger utgör 157 600 man. De ska bryta upp sist, under sitt baner.”

³² Dessa var de av Israels barn som mönstrades efter sina familjer. Alla som efter sina häravdelningar mönstrades i lägren utgjorde 603 550 man.

³³ Men leviterna mönstrades inte med de andra israeliterna, för så hade HERREN befallt Mose.

³⁴ Israels barn gjorde i allt så som HERREN hade befallt Mose. De slog läger under sina baner, och de bröt upp var och en i sin släkt, efter sin familj.

3

Det levitiska prästämbetet

¹ Detta är berättelsen om Arons och Moses släkt vid den tid då HERREN talade med Mose på Sinai berg.

² Arons söner hette Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleasar och Itamar.

³ Detta var namnen på Arons söner, de smorda prästerna, som hade invigts till att vara präster.

⁴ Men Nadab och Abihu dog inför HERRENS ansikte när de bar fram främmande eld inför HERREN i Sinai öken, och de hade inga söner. Därför var Eleasar och Itamar präster under sin far Aron.

⁵ HERREN talade till Mose. Han sade:

⁶”Levi stam ska du föra hit och låta dem stå inför prästen Aron för att betjäna honom.

2:32 2 Mos 12:37, 38:26, 4 Mos 1:46.   **3:2** 2 Mos 6:23, 1 Krön 6:3.   **3:3**
3 Mos 8:2f.   **3:4** 3 Mos 10:1f, 16:1, 4 Mos 26:61, 1 Krön 24:2.   **3:4**
Nadab och Abihu dog Se 3 Mos 10.

⁷ De ska utföra det som åligger honom och hela församlingen inför uppenbarelsetältet genom att göra tjänst vid tabernaklet.

⁸ Och de ska ha vården om uppenbarelsetältets alla tillbehör och iaktta det som åligger Israels barn genom att tjänstgöra vid tabernaklet.

⁹ Du ska ge leviterna åt Aron och hans söner. De ska ges åt honom som en gåva från Israels barn.

¹⁰ Men Aron och hans söner ska du sätta till att ansvara för prästtjänsten. Om någon främmande inkräktar på den ska han dödas.”

¹¹ HERREN sade till Mose:

¹² ”Se, jag har själv bland Israels barn tagit ut leviterna i stället för alla förstfödda bland Israels barn, alla som öppnar moderlivet. Leviterna ska tillhöra mig,

¹³ för alla förstfödda tillhör mig. Den dag jag slog allt förstfött i Egyptens land helgade jag åt mig allt förstfött i Israel, både bland människor och boskap. De tillhör mig. Jag är HERREN.”

¹⁴ HERREN talade till Mose i Sinai öken. Han sade:

¹⁵ ”Mönstra Levi barn efter deras familjer och släkter. Alla av manligt kön som är en månad eller äldre ska du räkna.”

¹⁶ Mose mönstrade dem enligt HERRENS ord så som han hade blivit befalld.

¹⁷ Och detta är Levis söner, de hette: Gershon, Kehat och Merari.

¹⁸ Detta är namnen på Gershons söner efter sina släkter: Libni och Shimei.

3:9 4 Mos 8:13f, 18:6. **3:9** honom Andra handskrifter: ”mig”.

3:10 4 Mos 1:51. **3:12** 4 Mos 8:16f. **3:13** 2 Mos 12:29, 13:2, 34:19, Luk 2:23. **3:17** 1 Mos 46:11, 2 Mos 6:16f, 4 Mos 26:57f.

19 Kehats söner efter sina släkter var Amram och Jishar, Hebron och Ussiel.

20 Meraris söner efter sina släkter var Mahli och Mushi. Dessa var leviternas släkter efter deras familjer.

21 Från Gershon härstammade libniternas släkt och shimeiternas släkt. Dessa var gershoniternas släkter.

22 De som mönstrades, när man räknat in alla av manligt kön från en månad och uppåt, var 7 500.

23 Gershoniternas släkter hade sitt läger bakom tabernaklet, västerut.

24 Furste för gershoniternas stamfamilj var Eljasaf, Laels son.

25 Gershons barn skulle vid uppenbarelsetältet ansvara för tabernaklet och tältet med dess överdrag, och för draperiet framför ingången till uppenbarelsetältet,

26 förgårdens omhängen och draperiet framför ingången till förgården som omgav tabernaklet och altaret, dessutom för alla tältlinor och allt arbete som hörde till detta.

27 Från Kehat härstammade amramiternas släkt, jishariternas släkt, hebroniternas släkt och ussieliternas släkt. Dessa var kehatiternas släkter.

28 När man räknade alla av manligt kön från en månad och uppåt var de 8 600. Dessa skulle ansvara för de heliga föremålen.

29 Kehatiternas släkter hade sitt läger vid södra sidan av tabernaklet.

30 Ledare för de kehatitiska släkternas stamfamilj var Elisafan, Ussiels son.

31 De skulle ansvara för arken, bordet, ljusstaken, altarna och de tillbehör till de heliga

föremålen som användes vid tjänsten, likaså draperiet och allt arbete med det.

³² Men högste ledare för alla leviterna var Eleasar, prästen Arons son. Han hade tillsyn över dem som ansvarade för helgedomen och dess skötsel.

³³ Från Merari härstammade mahliternas släkt och mushiternas släkt. Dessa var merariternas släkter.

³⁴ De mönstrade, när man räknat in alla av manligt kön från en månad och uppåt, var 6 200.

³⁵ Ledare för de meraritiska släkternas stamfamilj var Suriel, Abihails son. De hade sitt läger vid norra sidan av tabernaklet.

³⁶ Och Meraris barn fick till uppgift att ha vården om brädorna till tabernaklet, dess tvärstänger, stolpar och fotstycken och om alla dess tillbehör – allt arbete med dessa föremål,

³⁷ likaså om stolparna till förgården runt omkring med deras fotstycken, pluggar och linor.

³⁸ Mitt för tabernaklet på framsidan, mitt för uppenbarelsetältet österut, hade Mose och Aron och hans söner sitt läger. På Israels barns vägnar var de ansvariga för vården av helgedomen. Men om någon främmande kom nära det heliga, skulle han dödas.

³⁹ De mönstrade leviterna, som Mose och Aron på HERRENS befallning mönstrade efter deras släkter, alla av manligt kön som var en månad eller äldre, utgjorde tillsammans 22 000.

⁴⁰ HERREN sade till Mose: ”Mönstra alla förstfödda av manligt kön bland Israels barn, alla som är en månad eller äldre, och räkna antalet namn.

⁴¹ Och ta ut åt mig leviterna – för jag är HERREN – i stället för alla förstfödda bland Israels barn, och leviternas boskap i stället för allt förstfött bland Israels barns boskap.”

⁴² Mose mönstrade alla förstfödda bland Israels barn, så som HERREN hade befallt honom.

⁴³ Och de förstfödda av manligt kön, varje namn räknat av de mönstrade från en månad och uppåt, var 22 273.

⁴⁴ Och HERREN sade till Mose:

⁴⁵ ”Ta ut leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn och leviternas boskap i stället för deras boskap. Leviterna ska tillhöra mig. Jag är HERREN.

⁴⁶ Men för att lösa de 273 personer av Israels barns förstfödda som överstiger leviternas antal,

⁴⁷ ska du ta fem siklar silver per person. Du ska ta upp dem efter helgedomssikelns vikt, sikeln räknad till tjugo gera.

⁴⁸ Dessa pengar ska du ge åt Aron och hans söner till lösen för de övertaliga bland dem.”

⁴⁹ Mose tog lösensumman från de övertaliga, när man räknade dem som var lösta genom leviterna.

⁵⁰ Av Israels barns förstfödda tog han emot pengarna, 1 365 siklar efter helgedomssikelns vikt.

⁵¹ Och Mose gav lösensumman åt Aron och hans söner, efter HERRENS ord och befallning till Mose.

3:46 4 Mos 18:15f. **3:47** fem siklar silver Ca 50 gram, en halv årslön (jfr Dom 17:10). **3:47** helgedomssikeln Troligen en gällande auktoritativ vikt i templet (jfr 3 Mos 19:36). Dess exakta vikt är inte känd men uppskattas till mellan 10-11,5 gram. **3:50** 1365 siklar Ca 14 kg silver.

4

Kehatiternas tjänstgöring

¹ HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

² "Räkna antalet av Kehats söner bland leviterna efter deras släkter och familjer,

³ från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra män som kan göra tjänst vid uppenbarelsetältet.

⁴ Detta är den tjänst som kehatiterna ska ha vid uppenbarelsetältet: att ta vård om de högheliga föremålen.

⁵ När lägret bryter upp ska Aron och hans söner gå in och ta ner det täckande förhänget och med det ska de täcka vittnesbördets ark.

⁶ Över förhänget ska de lägga ett överdrag av tahasskinn och över det breda ut en vävnad, helt mörkblå. Sedan ska de sätta in stängerna.

⁷ Över skådebrödsbordet ska de breda en mörkblå vävnad, och på den ska de ställa faten, skålarna och bågarna samt kannorna till dryckesoffren. Där ska även det ständiga brödet ligga.

⁸ Över detta ska de breda en karmosinröd vävnad och täcka över den med ett överdrag av tahasskinn. Sedan ska de sätta in stängerna.

⁹ Och de ska ta en mörkblå vävnad och täcka över ljusstaken och dess lampor, lamptänger och brickor samt alla de oljekärl som hör till den och som används vid tjänstgöringen.

4:3 4 Mos 8:24f.   **4:4** 4 Mos 3:31f.   **4:6** tahasskinn En särskilt fin typ av läder. Kanske delfinskinn, kanske färgat läder.   **4:7** 2 Mos 25:29f.   **4:7** det ständiga brödet De tolv skådebröden som representerade folkets stammar (3 Mos 24:5f). Jesus anknöt till hur kung David en gång åt av skådebröden (1 Sam 21:6, Matt 12:4).

¹⁰ Sedan ska de lägga den med alla dess tillbehör i ett överdrag av tahasskinn och lägga allt på en bår.

¹¹ Över det gyllene altaret ska de breda en mörkblå vävnad och täcka över den med ett överdrag av tahasskinn. Sedan ska de sätta in stängerna.

¹² Och de ska ta alla föremål vid tjänstgöringen, de som används vid tjänstgöringen i helgedomen, och lägga dem i en mörkblå vävnad och täcka över dem med ett överdrag av tahasskinn och lägga dem på en bår.

¹³ De ska också ta bort askan från altaret och breda en purpurröd vävnad över det,

¹⁴ och där ska de lägga alla tillbehör som används under tjänstgöringen vid det: eldfaten, gafflarna, skovlarna och skålarna, altarets alla tillbehör. Över detta ska de breda ett överdrag av tahasskinn och sedan sätta in stängerna.

¹⁵ När lägret ska bryta upp och Aron och hans söner har täckt över de heliga föremålen och alla dess tillbehör, ska därefter Kehats barn komma för att bära. Men de får inte röra vid de heliga föremålen, för då kommer de att dö. Detta är vad Kehats barn har att bära av det som hör till uppenbarelsetältet.

¹⁶ Eleasar, prästen Arons son, ska ha ansvar för oljan till ljusstaken, den väldoftande rökelsen, det dagliga matoffret och smörjelseoljan. Han har ansvaret för hela tabernaklet och för allt som finns i det, de heliga föremålen och deras tillbehör.”

¹⁷ Och HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

¹⁸ ”Låt inte kehatiternas släktgren utrotas ur leviternas stam,

19 utan gör så här med dem, för att de ska leva och inte dö när de kommer nära de högheliga föremålen: Aron och hans söner ska gå in och anvisa var och en av dem vad han har att göra eller bära.

20 Men själva får de inte gå in och se de heliga föremålen, inte ens ett ögonblick, för då kommer de att dö.”

Gershoniternas tjänstgöring

21 HERREN talade till Mose. Han sade:

22 ”Räkna också antalet av Gershons barn efter deras familjer och släkter.

23 Mönstra dem som är från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra män som kan göra tjänst vid uppenbarelsetältet.

24 Detta är den tjänst gershoniternas släkter ska ha, vad de ska göra och vad de ska bära:

25 De ska bära tabernaklets tygvåder, uppenbarelsetältet och dess överdrag och överdraget av tahasskinn som ligger ovanpå det, och draperiet framför ingången till uppenbarelsetältet,

26 dessutom förgårdens omhängen, draperiet framför porten till förgården som omger tabernaklet och altaret, samt dess linor och alla föremål till arbetet med tabernaklet. De ska utföra allt som behöver göras med dessa ting.

27 Allt i gershoniternas tjänstgöring ska utföras på order av Aron och hans söner, när det gäller allt som de ska bära och göra. Ni ska överlämna allt de ska bära i deras vård.

²⁸ Detta är den tjänst som gershoniternas släkter ska ha vid uppenbarelsetältet. Och de ska utföra sin tjänst under ledning av Itamar, prästen Arons son.

Merariternas tjänstgöring

²⁹ Meraris barn ska du mönstra efter deras släkter och familjer.

³⁰ Mönstra dem som är från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra som ska tjänstgöra vid uppenbarelsetältet.

³¹ Och detta är vad de har till uppgift att bära, allt som hör till deras tjänstgöring vid uppenbarelsetältet: brädorna till tabernaklet, dess tvärstänger, stolpar och fotstycken,

³² liksom stolparna till förgården runt omkring med deras fotstycken, pluggar och linor, med alla deras tillbehör och allt som hör till arbetet vid det. Ni ska göra en lista över de föremål var och en har att bära.

³³ Detta är den tjänst merariternas släkter ska ha, allt som hör till deras tjänst vid uppenbarelsetältet. Och de ska utföra den under ledning av Itamar, prästen Arons son.”

Räkning av leviterna

³⁴ Mose och Aron och församlingens furstar mönstrade Kehats barn efter deras släkter och familjer,

³⁵ dem som var från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra som ska tjänstgöra vid uppenbarelsetältet.

³⁶ Och de mönstrade efter deras släkter var 2 750.

³⁷ Dessa var de mönstrade av kehatiternas släkter, alla de som skulle göra tjänst vid uppenbarelsetältet, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning genom Mose.

³⁸ Gershons barn mönstrades efter sina släkter och familjer,

³⁹ de som var från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra som skulle tjänstgöra vid uppenbarelsetältet.

⁴⁰ De som mönstrades efter sina släkter och familjer var 2 630.

⁴¹ Dessa var de mönstrade av gershoniternas släkter, alla de som skulle tjänstgöra vid uppenbarelsetältet, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning.

⁴² Meraris barns släkter mönstrades efter sina släkter och familjer,

⁴³ de som var från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra män som skulle tjänstgöra vid uppenbarelsetältet.

⁴⁴ De som mönstrades efter sina släkter var 3 200.

⁴⁵ Dessa var de mönstrade av Meraris barns släkter, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning genom Mose.

⁴⁶ Leviterna mönstrades av Mose och Aron och Israels furstar efter deras släkter och familjer,

⁴⁷ de som var från trettio år och upp till femtio år, alla arbetsföra som skulle tjänstgöra eller bära vid uppenbarelsetältet.

⁴⁸ De som mönstrades var 8 580.

⁴⁹ Efter HERRENS befallning blev de mönstrade genom Mose, var och en till det som han skulle göra eller bära. Var och en fick den uppgift som HERREN befallt Mose.

5

Om lägrets renhet

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”Befall Israels barn att de för bort ur lägret var och en som är spetälsk eller har flytning och var och en som blivit oren genom en död kropp.

³ En sådan, vare sig man eller kvinna, ska ni föra bort utanför lägret. För bort dem, så att de inte orenar deras läger där jag bor mitt ibland dem.”

⁴ Och Israels barn gjorde så, de förde dem utanför lägret. Så som HERREN hade sagt till Mose, så gjorde Israels barn.

Ersättningsplikt

⁵ HERREN talade till Mose. Han sade:

⁶ ”Säg till Israels barn: När en man eller kvinna begår någon av de synder som människor kan begå och handlar trolöst mot HERREN och drar på sig skuld,

⁷ ska han bekänna den synd han har begått och ersätta det orätta till dess fulla belopp och till det lägga en femtedel av värdet. Detta ska han ge till den som han har gjort orätt emot.

⁸ Men om den drabbade inte har någon nära släkting som kan ta emot gottgörelsen, ska ersättningen ges åt HERREN och tillhöra prästen,

---

5:2 3 Mos 13:46, 15:2f, 21:1. **5:2** spetälsk ... har flytning Regler för detta beskrivs i 3 Mos kap 13-15. **5:2** oren genom en död kropp Se 3 Mos 11:25f (döda djur) och 4 Mos 19:11f (människolik). Orenhet är inte synd i moralisk mening, utan ett rituellt och delvis hygieniskt begrepp. Den som hade förlorat en närstående hade en moralisk plikt att begrava sin döda och därmed bli oren (men jfr 3 Mos 21:1).

5:3 5 Mos 23:14. **5:6** 3 Mos 5:15f, 6:2f.

utöver den försoningsbagge med vilken försoning bringas för den skyldige.

⁹ Och alla heliga gåvor som Israels barn bär fram till prästen ska tillhöra honom.

¹⁰ De heliga gåvor som var och en ger tillhör honom. Vad någon ger åt prästen tillhör honom.”

Om otrohet och svartsjuka

¹¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹² ”Säg till Israels barn: Det kan hända att en mans hustru kommer på avvägar och är otrogen mot sin man,

¹³ genom att någon annan ligger med henne och har sädesuttömning. Hennes man har inte sett något, och hon håller det hemligt att hon blivit orenad. Det finns inget vittne mot henne, och hon har inte blivit tagen på bar gärning.

¹⁴ Om han då drabbas av svartsjukans ande och misstänker att hans hustru blivit orenad, eller om han drabbas av svartsjukans ande och misstänker sin hustru fastän hon inte blivit orenad,

¹⁵ då ska mannen föra sin hustru till prästen och bära fram en tiondels efa kornmjöl som offer för henne. Men han ska inte hälla någon olja eller lägga någon rökelse på offret, för det är ett misstankeoffer, ett påminnelseoffer som ska påminna om en missgärning.

¹⁶ Och prästen ska föra fram henne och ställa henne inför HERRENS ansikte.

5:8 försoningsbagge Ett skuldoffer som beskrivs i 3 Mos 6:6. **5:9** 2 Mos 29:28, 3 Mos 10:13f. **5:15** 3 Mos 5:11. **5:15** en tiondels efa kornmjöl Ca 2,2 liter.

¹⁷ Han ska ta heligt vatten i ett lerkärl och ta lite av stoftet från tabernaklets golv och lägga i vattnet.

¹⁸ Prästen ska ställa fram kvinnan inför HERRENS ansikte och lösa upp hennes hår och lägga påminnelseoffret i hennes händer, det vill säga misstankeoffret. I sin hand ska prästen ha det bittra vattnet som för med sig förbannelse.

¹⁹ Därefter ska prästen ta ed av kvinnan och säga till henne: Om ingen har legat med dig och du inte har kommit på avvägar och orenat dig medan du var under din man, så ska du inte ta skada av det bittra förbannelsebringande vattnet.

²⁰ Men om du har kommit på avvägar medan du var under din man, och orenat dig genom att någon annan än din man har legat med dig”

²¹ – prästen ska nu läsa upp förbannelseeden för kvinnan och säga till henne: – ”så ska HERREN göra dig till en förbannelse och en ed bland ditt folk. HERREN ska låta ditt moderliv skrupna och din buk svälla upp,

²² och det förbannelsebringande vattnet ska gå in i dina inälvor och få din buk att svälla upp och ditt moderliv att skrupna.” Och kvinnan ska säga: ”Amen, amen.”

²³ Sedan ska prästen skriva upp dessa förbannelser i en bokrulle och tvätta av dem i det bittra vattnet.

²⁴ Och han ska ge kvinnan att dricka av det bittra förbannelsebringande vattnet, och det förbannelsebringande vattnet ska gå in i henne och orsaka bitter smärta.

²⁵ Prästen ska ta misstankeoffret ur kvinnans hand och lyfta det inför HERRENS ansikte och bära

fram det till altaret.

²⁶ Och prästen ska ta en handfull av offret som ett påminnelseoffer och bränna det på altaret. Därefter ska han ge kvinnan vattnet att dricka.

²⁷ När han har gett henne vattnet att dricka, ska detta ske: Om hon har låtit orena sig och varit otrogen mot sin man, ska det förbannelsebringande vattnet gå in i henne och orsaka bitter smärta. Hennes buk ska svälla upp och hennes moderliv skrupna, och kvinnan ska bli en förbannelse bland sitt folk.

²⁸ Men om kvinnan inte har låtit orena sig utan är ren, ska inget skada henne och hon ska kunna bli havande.

²⁹ Detta är lagen om svartsjuka, när en gift kvinna kommer på avvägar och orenar sig

³⁰ eller när svartsjukans ande drabbar en man så att han misstänker sin hustru. Han ska då ställa fram hustrun inför HERRENS ansikte, och prästen ska göra med henne allt som denna lag påbjuder.

³¹ Så ska mannen vara fri från skuld och hustrun får själv ta konsekvenserna av sin missgärning.”

6

Nasirlöften

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”Tala till Israels barn och säg till dem: Om en man eller en kvinna avlägger ett löfte, ett nasirlöfte att avskilja sig för HERREN,

³ ska han avhålla sig från vin och starka drycker. Han får inte dricka någon syrad dryck av vin eller någon annan syrad stark dryck. Han får inte dricka druvsaft och inte heller äta druvor, vare sig färska eller torkade.

⁴ Så länge hans nasirtid varar ska han inte äta något som kommer från vinstocken, inte ens dess kart eller späda skott.

⁵ Så länge hans nasirlöfte varar ska ingen rakkniv komma på hans huvud. Fram till slutet av de dagar som han är avskild för HERREN ska han vara helig och låta håret växa fritt på sitt huvud.

⁶ Så länge han är avskild för HERREN får han inte komma nära en död kropp.

⁷ Inte ens genom sin far eller mor, sin bror eller syster får han orena sig om de skulle dö, för han bär på sitt huvud tecknet på att han är sin Guds nasir.

⁸ Så länge hans nasirtid varar är han helgad åt HERREN.

⁹ Men om någon helt plötsligt dör i hans närhet och därigenom orenar hans huvud där han bär

---

6:2 nasirlöfte Bland Bibelns profeter levde Samuel (1 Sam 1:11), Simson (Dom 13:5) och Johannes Döparen (Luk 1:15) efter livslånga nasirlöften, och under Nya testamentets tid avlade både Paulus (Apg 18:18) och andra judekristna (Apg 21:23) tidsbegränsade nasirlöften. Det innebär att följa liknande helighetsregler som gällde för präster i tjänst (3 Mos 10:9, 21:1f). **6:3** 3 Mos 10:9, Dom 13:7. **6:5** Dom 13:5, 1 Sam 1:11. **6:9** 4 Mos 19:11, 14, 16, 19.

nasirtecknet, ska han raka sitt huvud den dag han blir ren. På sjunde dagen ska han raka det.

¹⁰ På åttonde dagen ska han bära fram två turturdovor eller två unga duvor till prästen vid uppenbarelsetältets ingång.

¹¹ Och prästen ska offra en till syndoffer och en till brännoffer och bringa försoning för honom, på grund av den synd han dragit på sig genom den döda kroppen. Sedan ska han samma dag helga sitt huvud.

¹² Han ska inviga sig till nasir åt HERREN samma antal dagar som han förut avskilt sig och han ska föra fram ett årsgammalt lamm till skuldoffer. Den förra löftestiden faller bort, eftersom hans nasirat blev orenat.

¹³ Detta är lagen om en nasir: Den dag hans nasirtid är slut ska han föras fram till uppenbarelsetältets ingång,

¹⁴ och han ska som sitt offer åt HERREN bära fram ett årsgammalt felfritt lamm av hankön till brännoffer, ett årsgammalt felfritt lamm av honkön till syndoffer och en felfri bagge till gemenskapsoffer,

¹⁵ dessutom en korg med osyrat bröd, kakor av fint mjöl blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja samt det matoffer och dryckesoffer som hör till.

¹⁶ Prästen ska bära fram det inför HERRENS ansikte och offra hans syndoffer och brännoffer.

¹⁷ Baggen ska han offra som gemenskapsoffer åt HERREN tillsammans med korgen med de osyrade bröden. Prästen ska också offra det matoffer och dryckesoffer som hör till.

18 Och vid ingången till uppenbarelsetältet ska nasiren raka sitt huvud på vilket han bär nasirtecknet. Han ska ta sitt huvudhår, sitt nasirtecken, och lägga det på elden som brinner under gemenskapsoffret.

19 När nasiren har rakat av sig nasirtecknet, ska prästen ta den kokta bogen av baggen och dessutom en osyrad kaka och en osyrad tunnkaka ur korgen och lägga det på nasirens händer.

20 Och prästen ska lyfta det som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte. Det ska vara helgat åt prästen tillsammans med lyftofferbringan och offergårdslåret. Sedan får nasiren dricka vin igen.

21 Detta är lagen om den som har avlagt ett nasirlöfte, och vad han enligt nasirlöftet ska offra åt HERREN, förutom vad han i övrigt kan skaffa. Han måste uppfylla det löfte han har avlagt enligt lagen om hans nasirat.”

Den prästerliga välsignelsen

22 HERREN talade till Mose. Han sade:

23 ”Säg till Aron och hans söner: När ni välsignar Israels barn ska ni säga till dem:

24 HERREN välsigne dig
och bevara dig.

6:18 Apg 18:18, 21:23f. **6:20** 2 Mos 29:27f, 3 Mos 7:31f. **6:23** När ni välsignar Tempelprästerna välsignade med lyfta händer (3 Mos 9:22, liksom Jesus i Luk 24:50) och uttalade då Guds namn Jhvh utan omskrivningar. En välsignelse uttalades t ex vid avsked (Jos 14:13, 22:6f, 2 Sam 6:18). Välsignelsens ord har hittats på en silveramulett i en grav i Hinnomsdalen sydväst om Jerusalem från ca 600 f Kr. Det är det äldsta fragmentet av bibeltext som överlevt till i dag. **6:24** Ps 67:2.

25 HERREN låte sitt ansikte lysa över dig
och vare dig nådig.

26 HERREN vände sitt ansikte till dig
och give dig frid.

27 Så ska de lägga mitt namn på Israels barn, och
jag ska då välsigna dem.”

7

Stamfurstarnas offergåvor

¹ Mose hade nu satt upp tabernaklet och smort
och helgat det med alla dess tillbehör. Likaså hade
han satt upp altaret med alla dess tillbehör och
smort och helgat dem.

² Och Israels ledare, huvudmännen för sina
familjer, stamhövdingarna, de som stod i spetsen
för de mönstrade, bar fram sina offergåvor.

³ Som sin offergåva förde de fram inför HERRENS
ansikte sex täckta vagnar och tolv oxar, en vagn
för två ledare och en ox för varje ledare. De förde
fram dem inför tabernaklet.

⁴ Och HERREN sade till Mose:

⁵ ”Ta emot det av dem och använd det till tjänsten
vid uppenbarelsetältet. Och du ska ge det till
leviterna efter behoven i vars och ens tjänst.”

⁶ Mose tog emot vagnarna och oxarna och gav
dem till leviterna.

⁷ Två vagnar och fyra oxar gav han till Gershons
barn efter behoven i deras tjänst.

7:1 2 Mos 40:17f, 3 Mos 8:10f.
altaret Se 2 Mos 40.

7:1 satt upp tabernaklet och ...

⁸ Fyra vagnar och åtta oxar gav han till Meraris barn efter behoven i den tjänst de utförde under ledning av Itamar, prästen Arons son.

⁹ Till Kehats barn däremot gav han ingenting, för de hade hand om de heliga föremålen som de skulle bära på axlarna.

¹⁰ Ledarna förde fram gåvor till altarets invigning den dag då det smordes. När ledarna förde fram dessa offergåvor inför altaret,

¹¹ sade HERREN till Mose: ”Låt ledarna en i sänder, var och en på sin dag, föra fram sina offergåvor till altarets invigning.”

¹² Den som på första dagen förde fram sin offergåva var Nahshon, Amminadabs son av Juda stam.

¹³ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

¹⁴ en guldskål på tio siklar full med rökelse,

¹⁵ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

¹⁶ en bock till syndoffer,

¹⁷ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Nahshons, Amminadabs sons, offergåva.

¹⁸ På andra dagen förde Netanel, Suars son, ledaren för Isaskar, fram sin gåva.

¹⁹ Som sin offergåva förde han fram ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar

---

7:14 130 siklar ... 70 siklar ... tio siklar Drygt 1,3 kg silver; 0,7 kg silver och 0,1 kg guld.

efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

²⁰ en guldsål på tio siklar full med rökelse,

²¹ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

²² en bock till syndoffer

²³ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Netanel, Suars sons, offergåva.

²⁴ På tredje dagen kom ledaren för Sebulons barn, Eliab, Helons son.

²⁵ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silversål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

²⁶ en guldsål på tio siklar full med rökelse,

²⁷ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

²⁸ en bock till syndoffer

²⁹ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Eliabs, Helons sons, offergåva.

³⁰ På fjärde dagen kom ledaren för Rubens barn, Elisur, Shedeurs son.

³¹ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silversål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

³² en guldsål på tio siklar full med rökelse,

³³ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

³⁴ en bock till syndoffer

³⁵ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Elisurs, Shedeurs sons, offergåva.

³⁶ På femte dagen kom ledaren för Simeons barn, Shelumiel, Surishaddajs son.

³⁷ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikeln vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

³⁸ en guldsål på tio siklar full med rökelse,

³⁹ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

⁴⁰ en bock till syndoffer

⁴¹ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Shelumiels, Surishaddajs sons, offergåva.

⁴² På sjätte dagen kom ledaren för Gads barn, Eljasaf, Deguels son.

⁴³ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikeln vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

⁴⁴ en guldsål på tio siklar full med rökelse,

⁴⁵ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

⁴⁶ en bock till syndoffer

⁴⁷ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Eljasafs, Deguels sons, offergåva.

⁴⁸ På sjunde dagen kom ledaren för Efraims barn, Elishama, Ammihuds son.

⁴⁹ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

⁵⁰ en guldskål på tio siklar full med rökelse,

⁵¹ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

⁵² en bock till syndoffer

⁵³ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Elishamas, Ammihuds sons offergåva.

⁵⁴ På åttonde dagen kom ledaren för Manasse barn, Gamliel, Pedasurs son.

⁵⁵ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

⁵⁶ en guldskål på tio siklar full med rökelse,

⁵⁷ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

⁵⁸ en bock till syndoffer

⁵⁹ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Gamliels, Pedasurs sons, offergåva.

⁶⁰ På nionde dagen kom ledaren för Benjamins barn, Abidan, Gideonis son.

⁶¹ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

⁶² en guldskål på tio siklar full med rökelse,

63 dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

64 en bock till syndoffer

65 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Abidans, Gideonis sons, offergåva.

66 På tionde dagen kom ledaren för Dans barn, Ahieser, Ammishaddajs son.

67 Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

68 en guldskål på tio siklar full med rökelse,

69 dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

70 en bock till syndoffer

71 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Ahiesers, Ammishaddajs sons, offergåva.

72 På elfte dagen kom ledaren för Ashers barn, Pagiël, Okrans son.

73 Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

74 en guldskål på tio siklar full med rökelse,

75 dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

76 en bock till syndoffer

77 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var

Pagiels, Okrans sons, offergåva.

⁷⁸ På tolfte dagen kom ledaren för Naftali barn, Ahira, Enans son.

⁷⁹ Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar och en silverskål på 70 siklar efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer,

⁸⁰ en guldsål på tio siklar full med rökelse,

⁸¹ dessutom en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

⁸² en bock till syndoffer

⁸³ samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Ahiras, Enans sons, offergåva.

⁸⁴ Detta var vad Israels ledare skänkte till altarets invigning när det smordes: tolv silverfat, tolv silverskålar och tolv guldsålar.

⁸⁵ Varje silverfat vägde 130 siklar och varje skål 70 siklar, och silvret i kärlen vägde tillsammans 2400 siklar efter helgedomssikelns vikt.

⁸⁶ De tolv guldsålarorna fulla av rökelse vägde var och en tio siklar efter helgedomssikelns vikt, och guldets i skålarorna vägde sammanlagt 120 siklar.

⁸⁷ Antalet djur till brännoffer var tolv tjurar, tolv baggar, tolv årsgamla lamm med tillhörande matoffer, och tolv bockar till syndoffer.

⁸⁸ Antalet djur till gemenskapsoffer var tjugofyra tjurar, sextio baggar, sextio bockar och sextio årsgamla lamm. Detta var offergåvorna till altarets invigning sedan det hade blivit smort.

⁸⁹ När Mose gick in i uppenbarelsetältet för att tala med honom, hörde han rösten tala till honom från nådastolen ovanpå vittnesbördets ark, mellan de två keruberna. Och han talade till honom.

8

Lamporna på ljusstaken

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² "Tala till Aron och säg till honom: När du sätter upp de sju lamporna, ska du sätta upp dem så att de kastar sitt sken över platsen framför ljusstaken."

³ Och Aron gjorde så. Han satte upp lamporna så att de kastade sitt sken över platsen framför ljusstaken, så som HERREN hade befallt Mose.

⁴ Ljusstaken var gjord av hamrat guld. Från dess fotställning till blommorna var den i hamrat arbete. Efter den förebild som HERREN hade visat Mose gjorde han ljusstaken.

Leviternas invigning

⁵ HERREN talade till Mose. Han sade:

⁶ "Bland Israels barn ska du ta ut leviterna och rena dem.

⁷ På följande sätt ska du göra för att rena dem: Stänk reningsvatten på dem, och låt dem raka hela sin kropp och tvätta sina kläder. Så ska de rena sig.

7:89 nådastolen Arkens gyllene lock, försoningens plats. Se 3 Mos 16:2f med not. **7:89** keruberna Bevingade änglaväsen med egenskaper från människa, lejon, tjur och örn (jfr 2 Mos 25:18f, Hes kap 1, 10). **8:2** 2 Mos 25:37. **8:4** 2 Mos 25:31, 37:17. **8:7** raka hela sin kropp En grundlig rening (jfr 3 Mos 14:8, 5 Mos 21:12), känd även från egyptiska prästers rening (jfr 1 Mos 41:14).

8 Sedan ska de ta en ungtjur med tillhörande matoffer av fint mjöl blandat med olja. Du ska ta en annan ungtjur till syndoffer.

9 Och du ska föra fram leviterna inför uppenbarelsetältet och samla hela Israels församling.

10 När du har fört fram leviterna inför HERRENS ansikte, ska Israels barn lägga sina händer på dem.

11 Och Aron ska föra fram leviterna inför HERRENS ansikte som ett lyftoffer från Israels barn, så att de kan förrätta HERRENS tjänst.

12 Leviterna ska lägga sina händer på tjurarnas huvuden, och den ena ska du offra till syndoffer och den andra till brännoffer åt HERREN för att bringa försoning för leviterna.

13 Sedan ska du ställa leviterna inför Aron och hans söner och föra fram dem som ett lyftoffer åt HERREN.

14 Så ska du bland Israels barn avskilja leviterna så att de tillhör mig.

15 Sedan du har renat leviterna och fört fram dem som ett lyftoffer ska de gå in och göra tjänst vid uppenbarelsetältet,

16 för de är givna åt mig som en gåva bland Israels barn. I stället för allt som öppnar moderlivet, allt förstfött bland Israels barn, har jag tagit ut dem åt mig.

17 Allt förstfött bland Israels barn tillhör mig, både människor och boskap. På den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land helgade jag dem åt mig.

8:10 lägga sina händer på dem Så utsåg man dem till sina representanter (jfr 3 Mos 1:4). **8:14** 4 Mos 3:12f, 45.

¹⁸ Jag har tagit leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn.

¹⁹ Och jag har bland Israels barn gett leviterna som gåva åt Aron och hans söner, till att förrätta Israels barns tjänst vid uppenbarelsetältet och bringa försoning för Israels barn, för att ingen plåga ska drabba dem när de kommer nära helgedomen.”

²⁰ Mose, Aron och hela Israels församling gjorde med leviterna i allt så som HERREN hade befallt Mose angående dem. Så gjorde Israels barn med dem.

²¹ Leviterna renade sig och tvättade sina kläder, och Aron förde fram dem som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte, och Aron bringade försoning för dem och renade dem.

²² Sedan gick leviterna in och gjorde tjänst vid uppenbarelsetältet under Aron och hans söner. Så som HERREN hade befallt Mose angående leviterna, så gjorde de med dem.

Leviternas tjänstgöringstid

²³ Och HERREN sade till Mose:

²⁴ ”Detta gäller för leviterna: De som är tjugofem år eller äldre ska infinna sig och göra tjänst med arbete vid uppenbarelsetältet.

²⁵ Men när leviten blir femtio år ska han vara fri från sin tjänst, och han ska då inte tjänstgöra längre.

²⁶ Han kan hjälpa sina bröder vid uppenbarelsetältet i deras uppgifter, men någon tjänst

---

8:19 4 Mos 3:9, 18:22f.

8:24 tjugofem år Kanske inleddes en lärotid vid 25 års ålder, med fullt tjänstgöringsansvar från 30 år och uppåt (4:3f).

ska han inte inneha. Så ska du göra med leviterna när det gäller deras ansvarsuppgifter.”

9

Påskhögtiden

¹ HERREN talade till Mose i Sinai öken i första månaden av det andra året efter deras uttåg ur Egyptens land. Han sade:

² ”Israels barn ska fira påskhögtid på den bestämda tiden.

³ På fjortonde dagen i denna månad, i skymningen, ska ni fira den, på bestämd tid. I enlighet med alla stadgar och föreskrifter ska ni fira den.”

⁴ Och Mose sade till Israels barn att de skulle fira påskhögtiden.

⁵ De firade den på fjortonde dagen i första månaden, i skymningen, i Sinai öken. Israels barn gjorde i allt så som HERREN hade befallt Mose.

⁶ Men det fanns några män som hade blivit orena genom en död människa så att de inte kunde fira påskhögtid på den dagen. De vände sig därför samma dag till Mose och Aron

⁷ och sade till Mose: ”Vi har blivit orena genom en död människa. Ska vi därför nekas att bland Israels barn frambära HERRENS offergåva på bestämd tid?”

⁸ Mose svarade dem: ”Stanna här, så ska jag höra vad HERREN befäller om er.”

9:1 första månaden av det andra året Mars-april, kanske 1445 f Kr. **9:2** påskhögtid Hebr. pèsach betyder ”passera, skona” (se 2 Mos 12:11f). Högtiden kretsar kring påskalammet (2 Mos 12:21f, Luk 22:7f, 1 Kor 5:7) och befrielsen från Egypten. **9:3** 2 Mos 12:18, 3 Mos 23:5, 4 Mos 28:16, 5 Mos 16:1. **9:6** 4 Mos 19:11. **9:8** 3 Mos 24:12.

9 HERREN talade till Mose. Han sade:

10 ”Säg till Israels barn: Om någon bland er eller era efterkommande har blivit oren genom en död människa, eller är ute på resa långt borta, kan han ändå fira HERRENS påskhögtid.

11 De ska då fira den i andra månaden, på fjortonde dagen, i skymningen. Med osyrat bröd och bittra örter ska de äta påskalammet.

12 Inget av det ska lämnas kvar till morgonen, och inget ben på det ska krossas. De ska fira påskhögtiden enligt alla dess föreskrifter.

13 Men den som är ren och inte är på resa men ändå underlåter att fira påskhögtiden, han ska utrotas ur sitt folk, därför att han inte har burit fram HERRENS offergåva på bestämd tid. Den mannen får själv svara för sin synd.

14 Om en främling bor hos er och vill fira HERRENS påskhögtid, ska han fira den enligt de stadgar och föreskrifter som gäller för påskhögtiden. Ni ska ha en och samma stadga för främlingen och för den infödde i landet.”

Molnsdyn över tabernaklet

15 På den dag då tabernaklet sattes upp täckte molnsdyn tabernaklet, vittnesbördets tält. Från kvällen till morgonen var den över tabernaklet och den såg ut som eld.

9:11 2 Mos 12:8, 2 Krön 30:2, 15.   **9:12** 2 Mos 12:10, 46, Joh 19:36.

9:12 inget ben på det ska krossas Citeras i Joh 19:36 som profetia om Kristi korsfästelse.   **9:14** 2 Mos 12:49.   **9:15** 2 Mos 40:34, 38, 1 Kung 8:10f.   **9:15** molnsdyn Ett moln av strålande härlighet som omgav Gud när han uppenbarade sig (2 Mos 13:21, 1 Kung 8:10, Ps 97:2, Matt 17:5, Luk 21:27, Apg 1:9).

16 Så var det alltid: Molnskyn täckte det, och om natten såg den ut som eld.

17 Så ofta molnskyn höjde sig från tältet bröt Israels barn upp, och på den plats där molnskyn stannade slog Israels barn läger.

18 På HERRENS befallning bröt Israels barn upp, och på HERRENS befallning slog de läger. Så länge molnskyn vilade över tabernaklet låg de kvar i lägret.

19 Om molnskyn stannade en längre tid över tabernaklet, iakttog Israels barn det HERREN befallde dem och bröt inte upp.

20 Ibland stannade molnskyn över tabernaklet bara några få dagar. På HERRENS befallning låg de då kvar i lägret, och på HERRENS befallning bröt de sedan upp.

21 Ibland stannade molnskyn bara från kvällen till morgonen. När molnskyn höjde sig på morgonen bröt de upp. Om molnskyn stannade en dag och en natt, bröt de upp när molnskyn höjde sig.

22 Om molnskyn stannade två dagar eller en månad, eller om molnskyn blev kvar en längre tid över tabernaklet, så låg Israels barn stilla i läger och bröt inte upp. Men när den höjde sig bröt de upp.

23 På HERRENS befallning slog de läger, och på HERRENS befallning bröt de upp. De följde HERRENS påbud i enlighet med HERRENS befallning genom Mose.

10

Silvertrumpeterna

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² "Gör dig två silvertrumpeter, i hamrat arbete ska du göra dem. Du ska använda dem när församlingen ska sammankallas och när lägren ska bryta upp.

³ När man stöter i dem båda ska hela församlingen samlas hos dig vid ingången till uppenbarelsetältet.

⁴ Men när man stöter bara i den ena, ska furstarna, huvudmännen för Israels ätter, samlas hos dig.

⁵ När ni blåser en larmsignal, ska de läger som ligger österut bryta upp.

⁶ Och när ni blåser larmsignal för andra gången, ska de läger som ligger söderut bryta upp. När lägren ska bryta upp ska man blåsa larmsignal.

⁷ Men när församlingen ska sammankallas, ska ni inte blåsa larmsignal utan stöta i trumpeterna.

⁸ Det är Arons söner, prästerna, som ska blåsa i trumpeterna. Detta ska vara en evig stadga för er, släkte efter släkte.

⁹ När ni i ert land drar ut till strid mot någon fiende som angriper er, ska ni blåsa larmsignal i trumpeterna. Då ska ni bli ihågkomna inför HERREN er Guds ansikte, och bli räddade från era fiender.

¹⁰ Och i dagar av glädje, vid era högtider och

10:2 silvertrumpeter Trumpetsignaler användes allmänt för ledning och samordning (jfr 1 Kor 14:8). Silvertrumpeter skilde sig från basuner (hebr. shofár) som tillverkades av baggars horn (Jos 6:4).

10:9 2 Krön 13:12f. **10:10** 2 Krön 7:6, Ps 81:4f.

nymånader, ska ni stöta i trumpeterna vid era brännoffer och gemenskapsoffer. De ska göra att ni blir ihågkomna inför er Gud. Jag är HERREN er Gud.”

Uppbrott från Sinai

¹¹ Andra året, i andra månaden, på tjugonde dagen, höjde sig molnskyn från vittnesbördets tabernakel.

¹² Då bröt Israels barn upp från Sinai öken och gick från plats till plats, och molnskyn stannade i öken Paran.

¹³ När de nu första gången bröt upp efter HERRENS befallning genom Mose,

¹⁴ var det Juda barns läger under sitt baner som först bröt upp, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Nahshon, Amminadabs son.

¹⁵ Och anförare för den här som utgjordes av Isaskars stam var Netanel, Suars son.

¹⁶ Anförare för den här som utgjordes av Sebulons stam var Eliab, Helons son.

¹⁷ Sedan tabernaklet hade tagits ner, bröt Gershons och Meraris barn upp och bar tabernaklet.

¹⁸ Därefter bröt Rubens läger upp under sitt baner, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Elisur, Shedeurs son.

¹⁹ Anförare för den här som utgjordes av Simeons stam var Shelumiel, Surishaddajs son.

²⁰ Anförare för den här som utgjordes av Gads stam var Eljasaf, Deguels son.

10:10 nymånader Varje ny månad inleddes med en dag för fest, vila och gudstjänst (Jes 66:23, Hos 2:11, Amos 8:5). **10:11** Andra året, i andra månaden, på tjugonde dagen Början av maj 1445 f Kr.

10:14 4 Mos 2:3f.

10:17 4 Mos 4:24f.

21 Sedan bröt kehatiterna upp, de bar de heliga föremålen. Och tabernaklet sattes upp innan de hann fram.

22 Därefter bröt Efraims läger upp under sitt baner, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Elishama, Ammihuds son.

23 Anförare för den här som utgjordes av Manasse stam var Gamliel, Pedasurs son.

24 Och anförare för den här som utgjordes av Benjamins stam var Abidan, Gideonis son.

25 Därefter bröt Dans läger upp under sitt baner som en eftertrupp för alla läger, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Ahieser, Ammishaddajs son.

26 Anförare för den här som utgjordes av Ashers stam var Pagiël, Okrans son.

27 Och anförare för den här som utgjordes av Naftalis stam var Ahira, Enans son.

28 Detta var ordningen när Israels barn bröt upp, häravdelning efter häravdelning.

Midjaniten Hobab

29 Mose sade till Hobab, som var son till midjaniten Reguel, Moses svärfar: "Vi bryter nu upp och går till det land som HERREN har lovat att ge oss. Följ med oss, så ska vi göra gott mot dig. HERREN har lovat Israel allt gott."

30 Men han svarade honom: "Jag vill inte följa med, utan jag vill gå hem till mitt land och min släkt."

10:21 4 Mos 4:4f.

10:29 2 Mos 2:18, 3:1, 18:1f.

10:29

Hobab Betyder "vän". Hans far Reguel var präst i Midjan (2 Mos 2:18f).

³¹ Mose sade: ”Nej, lämna oss inte. Du vet bäst var vi kan slå läger i öknen, du ska bli vårt öga.

³² Om du följer med oss ska vi låta dig få del av det goda som HERREN gör med oss.”

Israel bryter upp

³³ Och de bröt upp från HERRENS berg och vandrade tre dagsresor. HERRENS förbundsark gick framför dem de tre dagarna för att utse en rastplats åt dem.

³⁴ HERRENS molnsky svävade över dem om dagen när de bröt upp från sin lägerplats.

³⁵ Och så ofta arken bröt upp, sade Mose:

”Res dig, HERRE!

Låt dina fiender skingras,
låt dem som hatar dig
fly för ditt ansikte.”

³⁶ Och när den sattes ner, sade han:

”Vänd åter, Herre,
till Israels ätters många tusenden.”

11

Eld från Herren

¹ Folket började klaga högljutt inför HERREN hur illa de hade det. När HERREN hörde det, upptändes hans vrede och hans eld började brinna ibland dem och förtärde dem som var ytterst i lägret.

² Folket ropade då till Mose och han bad till HERREN, och elden dog ut.

³ Platsen fick namnet Tabeera, därför att HERRENS eld hade brunnit ibland dem.

Folket klagar

⁴ Den blandade hopen som följde dem greps av stort begär, och även Israels barn började gråta igen och sade: "Vem kan ge oss kött att äta?"

⁵ Vi minns fisken som vi åt gratis i Egypten, och gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken.

⁶ Men nu försmäktar vår själ, för här finns inget att se utom detta manna."

⁷ Mannat liknade korianderfrö och såg ut som bdelliumharts.

⁸ Folket gick omkring och samlade det och malde det på handkvarn eller stötte det i mortel. De kokade det i gryta eller bakade kakor av det. Och det smakade som fint bakverk med olja.

⁹ När daggen föll över lägret om natten, föll också mannat över det.

¹⁰ Mose hörde hur folket i de olika familjerna grät, var och en vid ingången till sitt tält. Då upptändes HERRENS vrede, och Mose blev illa till mods.

¹¹ Och Mose sade till HERREN: "Varför har du gjort så illa mot din tjänare? Varför har jag inte

11:3 5 Mos 9:22.

11:3 Tabeera Betyder "brand".

11:4

2 Mos 16:3, Ps 106:14f, 1 Kor 10:6.

11:4 Den blandade

hopen Icke-israeliter som följt med dem från Egypten (2 Mos 12:38).

11:6 manna Hebr. man? betyder "vad?" (jfr 16:15). Se noter till 2 Mos 16:31.

11:7 2 Mos 16:14, 31, Ps 78:24f.

11:7

bdelliumharts Aromatisk kåda från arabiska halvön (se 1 Mos 2:12).

funnit nåd inför dina ögon? Du har ju lagt bördan av hela detta folk på mig!

¹² Har jag burit och fött hela detta folk, eftersom du säger till mig: 'Bär dem i din famn så som vårdaren bär spädbarnet', in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder?

¹³ Var ska jag få kött att ge åt hela detta folk? De kommer gråtande till mig och säger: Ge oss kött, så att vi får äta!

¹⁴ Jag orkar inte bära hela folket själv, det är för tungt för mig.

¹⁵ Om det är så här du vill göra mot mig, döda mig då direkt om jag funnit nåd inför dina ögon, och låt mig slippa se mitt elände!"

¹⁶ Då sade HERREN till Mose: "Kalla samman sjuttio män av de äldste i Israel, sådana som du vet är folkets äldste och deras förmän. För fram dem till uppenbarelsetältet och låt dem ställa sig där hos dig.

¹⁷ Där ska jag då stiga ner och tala med dig, och jag ska ta av den Ande som är över dig och låta den komma över dem. De ska tillsammans med dig bära bördan av folket, så att du slipper bära den ensam.

¹⁸ Säg till folket: Helga er till i morgon, så ska ni få kött att äta. Ni har gråtit inför HERREN och sagt: Vem ska ge oss kött att äta? I Egypten hade vi det så bra. Därför ska nu HERREN ge er kött att äta.

¹⁹ Ni ska få äta, inte bara en dag, inte två dagar, inte fem dagar, inte tio dagar, inte tjugو dagar,

²⁰ utan en hel månad, ända tills köttet kommer ut genom näsan på er och det äcklar er. Ni har förkastat

HERREN, som är mitt ibland er, och gråtit inför hans ansikte och sagt: Varför drog vi alls ut ur Egypten?”

²¹ Mose sade: ”Sexhundratusen man till fots har jag omkring mig, och du säger: Jag ska ge dem kött att äta under en månad!

²² Finns det får och kor att slakta så att det räcker åt dem? Eller ska alla fiskar i havet fångas så att det räcker åt dem?”

²³ HERREN svarade Mose: ”Är HERRENS arm för kort? Nu ska du få se om det jag har sagt ska hända dig eller inte.”

²⁴ Mose gick ut och talade om för folket vad HERREN hade sagt. Och han kallade samman sjuttio män av de äldste i folket och lät dem ställa sig runt omkring tältet.

²⁵ Då steg HERREN ner i molnskyn och talade till honom, och tog av den Ande som var över honom och lät den komma över de sjuttio äldste. När Anden nu vilade över dem började de profetera, men det gjorde de sedan inte mer.

²⁶ Två män hade stannat kvar i lägret. Den ene hette Eldad och den andre Medad. Även över dem vilade Anden, för de var bland de uppskrivna men hade inte gått ut till tältet. Och de profeterade i lägret.

²⁷ Då skyndade en ung man bort och berättade för Mose: ”Eldad och Medad profeterar i lägret.”

²⁸ Josua, Nuns son, som hade varit Moses tjänare från sin ungdom, sade då: ”Mose, min herre, förbjud dem!”

29 Men Mose sade till honom: "Ivrrar du för mig? Om ändå hela HERRENS folk blev profeter genom att HERREN lät sin Ande komma över dem!"

30 Sedan gick Mose tillbaka till lägret med de äldste i Israel.

Herren sänder vaktlar

31 Och en stormvind gick ut från HERREN. Den förde med sig vaktlar från havet och drev dem över lägret, omkring en dagsresa i varje riktning från lägret och två alnar över marken.

32 Folket gick då hela den dagen och natten och nästa dag och samlade vaktlar. Det minsta någon samlade var tio homer, och de bredde ut dem åt sig runt omkring lägret.

33 Men medan de ännu hade köttet mellan tänderna och det ännu var otuggat, upptändes HERRENS vrede mot folket och HERREN slog dem med en mycket svår plåga.

34 Platsen fick namnet Kibrot-Hattaava, eftersom man där begravde dem av folket som hade gripits av begär.

35 Från Kibrot-Hattaava bröt folket upp och drog till Haserot, och där stannade de.

12

Mirjam och Aron går emot Mose

11:31 2 Mos 16:13, Ps 78:26f. **11:31** vaktlar Liten fasanfågel som varje vår passerar regionen på sin väg från Afrika till Europa. De fångas än i dag i tusental av egyptiska bönder med nät varje år. **11:31** en dagsresa ... två alnar Ett par mil och ungefär en meter. **11:32** tio homer Motsvarar ca 2 200 liter. **11:34** Kibrot-Hattaava Betyder "begärsgravarna".

¹ Mirjam och Aron talade illa om Mose på grund av den kushitiska kvinnan som han hade tagit till hustru, för han hade tagit en kushitisk kvinna till hustru.

² De sade: "Är Mose den ende som HERREN talar genom? Talar han inte också genom oss?" Och HERREN hörde det.

³ Mose var en mycket ödmjuk man, mer än någon annan människa på jorden.

⁴ Genast sade HERREN till Mose, Aron och Mirjam: "Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet." Och de gick dit ut alla tre.

⁵ Då steg HERREN ner i en molnpelare och ställde sig vid ingången till tältet. Han kallade på Aron och Mirjam, och de gick båda dit.

⁶ Och han sade:

"Hör nu mina ord.

Om det finns en HERRENS profet
ibland er,
ger jag mig till känna för honom
i en syn
och talar med honom i en dröm.

⁷ Men så gör jag inte
med min tjänare Mose.

I hela mitt hus är han betrodd.

⁸ Jag talar med honom

12:1 kushitisk Moses hustru Sippora var midjanitiska (2 Mos 2:16f), medan Kush normalt syftar på Nubien söder om Egypten. Judisk tradition tolkar ordet som att Sippora var "mörkhyad" (jfr Höga V 1:5). Enligt en annan tolkning kan det röra sig om en andra hustru.

12:7 Hebr 3:2, 5. **12:7** Citeras i Hebr 3:2 vid en jämförelse mellan Mose och Kristus. **12:8** 2 Mos 33:11.

ansikte mot ansikte,
tydligt och inte i gåtor,
och han får se HERRENS gestalt.
Varför var ni då inte rädda
för att tala illa
om min tjänare Mose?”

⁹ Och HERRENS vrede upptändes mot dem, och han lämnade dem.

¹⁰ När molnskyn drog sig tillbaka från tältet, se, då var Mirjam vit som snö av spetälska. Aron vände sig till Mirjam och såg att hon var spetälsk.

¹¹ Då sade Aron till Mose: ”O, min herre, lägg inte på oss denna synd som vi i vår dårskap har begått.

¹² Låt henne inte bli som ett dödfött foster vars kropp är till hälften förtärd när det kommer ut ur moderlivet.”

¹³ Då ropade Mose till HERREN: ”O, Gud, gör henne frisk!”

¹⁴ HERREN svarade Mose: ”Om hennes far hade spottat henne i ansiktet, skulle hon då inte ha fått skämmas i sju dagar? Håll henne därför instängd utanför lägret i sju dagar. Sedan ska hon tas emot igen.”

¹⁵ I sju dagar hölls Mirjam instängd utanför lägret, och folket bröt inte upp förrän Mirjam hade förts tillbaka.

12:8 ansikte mot ansikte Används i 1 Kor 13:12 om full gemenskap med Gud i hans kommande rike. **12:14** 3 Mos 13:46, 4 Mos 5:2f.

13

¹ Sedan bröt folket upp från Haserot och slog läger i öknen Paran.

De tolv spejarna

² HERREN sade till Mose:

³ ”Sänd ut män för att speja i Kanaans land som jag ger åt Israels barn. En man för varje fädernestam ska ni sända. Var och en av dem ska vara en ledare.”

⁴ På HERRENS befallning sände Mose ut dem från öknen Paran. Alla var huvudmän bland Israels barn.

⁵ Deras namn var:

Av Rubens stam:

Shammua, Sackurs son,

⁶ av Simeons stam: Shafat, Horis son,

⁷ av Juda stam: Kaleb, Jefunnes son,

⁸ av Isaskars stam: Jigal, Josefs son,

⁹ av Efraims stam: Hosea, Nuns son,

¹⁰ av Benjamins stam: Palti, Rafus son,

¹¹ av Sebulons stam: Gaddiel, Sodis son,

¹² av Josefs stam, av Manasse stam:

Gaddi, Susis son,

¹³ av Dans stam: Ammiel, Gemallis son,

¹⁴ av Ashers stam: Setur, Mikael's son,

¹⁵ av Naftali stam: Nahbi, Vofsis son,

¹⁶ av Gads stam: Geuel, Makis son.

¹⁷ Dessa var namnen på de män som Mose sände i väg för att speja i landet. Men Mose gav Hosea, Nuns son, namnet Josua.

13:3 5 Mos 1:22f. **13:4** öknen Paran Någonstans i trakten omkring södra Negevöknen. **13:17** Hosea ... Josua Betyder ”frälsning” och ”Herren är frälsning” (samma namn som Jesus).

18 Mose sände i väg dem för att speja i Kanaans land och sade till dem: ”Dra upp till Negev och vidare upp till Bergsbygden.

19 Se efter hur landet är, om folket som bor där är starkt eller svagt, om de är få eller många,

20 om landet där de bor är gott eller dåligt, om städerna där de bor är som läger eller om de är befästa,

21 om jorden är fet eller mager och om det finns träd där eller inte. Visa er modiga och ta med er hit av landets frukt.” Det var den tid då de första druvorna mognade.

22 De gav sig av och spejade i landet från öknen Zin ända till Rehob där vägen går till Hamat.

23 De drog upp till Negev och kom till Hebron. Där bodde Ahiman, Sheshaj och Talmaj, Anaks avkomlingar. – Hebron byggdes sju år före Soan i Egypten. –

24 De kom till Druvdalen. Där skar de av en gren med en ensam druvklase. Den bars sedan på en stång av två man. Dessutom tog de granatäpplen och fikon.

25 Platsen kallades sedan Druvdalen på grund av den druvklase som Israels barn skar av där.

26 Efter fyrtio dagar vände de tillbaka sedan de hade spejat i landet.

27 De gav sig i väg och kom till Mose och Aron och hela Israels församling i öknen Paran i Kadesh,

---

13:22 från öknen Zin ända till Rehob där vägen går till Hamat Från Negev i söder till norra Israel mot Libanon. **13:23** 5 Mos 9:2, Jos 14:15. **13:23** Soan Stad i östra Nildeltat där israeliterna hade bott (Ps 78:12). **13:24** 5 Mos 1:24f. **13:27** Kadesh Vattenrik oas ca 8 mil söder om Hebron, vid landets sydgräns (5 Mos 1:19).

där de avgav rapport för dem och hela församlingen och visade dem landets frukt.

²⁸ Och de sade till Mose: ”Vi kom till det land som du sände oss till. Det flödar verkligen av mjölk och honung, och här är frukt därifrån.

²⁹ Men folket som bor i landet är starkt, och städerna är befästa och mycket stora. Dessutom såg vi avkomlingar av Anak där.

³⁰ Amalekiterna bor i Negev, hetiterna, jebusiterna och amoreerna bor i bergsbygden, och kananeerna bor vid havet och utmed Jordan.”

³¹ Men Kaleb lugnade folket inför Mose och sade: ”Låt oss genast dra dit upp och inta landet. Sannerligen, vi kan göra det!”

³² Men männen som hade gått upp med honom sade: ”Vi kan inte dra upp mot det folket, för de är för starka för oss.”

³³ Inför Israels barn talade de illa om landet där de hade spejat och sade: ”Landet som vi har vandrat igenom och spejat i är ett land som förtär sina inbyggare, och allt folk som vi såg där var resliga män.

³⁴ Vi såg också jättarna där – Anaks barn kom från jättestammen – och vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi också i deras ögon.”

14

Folket gör uppror

13:31 Kaleb Betyder ”hund”. Han fick senare inta Hebron och bosätta sig där (Jos 14:6f). **13:34** 1 Mos 6:4. **13:34** jättarna ... Anaks barn Hebr. nefilím, ”de fallna” (jfr 1 Mos 6:4), berömda högresta kämpar. Jättelika kananeiska krigare nämns i den egyptiska Anastasipapyren från 1200-talet f Kr.

¹ Då började hela församlingen ropa och skrika, och folket grät den natten.

² Alla Israels barn klagade på Mose och Aron, och hela församlingen sade till dem: "Om vi ändå hade fått dö i Egyptens land, eller om vi ändå hade fått dö här i öknen!

³ Varför leder HERREN oss in i detta land där vi kommer att falla för svärd och våra hustrur och barn blir fiendens byte? Vore det inte bättre för oss att vända tillbaka till Egypten?"

⁴ Och de sade till varandra: "Vi väljer en ledare och vänder tillbaka till Egypten."

⁵ Då föll Mose och Aron ner på sina ansikten inför Israels barns hela folk och församling.

⁶ Och Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son, som var med bland dem som hade spejat i landet, rev sönder sina kläder

⁷ och sade till hela Israels församling: "Landet som vi har vandrat igenom och spejat i är ett mycket, mycket gott land.

⁸ Om HERREN har behag till oss, ska han föra oss in i det landet och ge det åt oss, ett land som flödar av mjölk och honung.

⁹ Men var inte upproriska mot HERREN och var inte rädda för folket i landet, för de ska bli som en munskäpp för oss. Deras beskydd har vikit ifrån dem, men HERREN är med oss. Var inte rädda för dem."

¹⁰ Men hela församlingen ropade att man skulle stena dem. Då visade sig HERRENS härlighet i uppenbarelsetältet för alla Israels barn.

11 Och HERREN sade till Mose: ”Hur länge ska detta folk förakta mig? Och hur länge ska de vägra tro på mig trots alla de tecken jag har gjort ibland dem?”

12 Jag ska slå dem med pest och utrota dem, men dig vill jag göra till ett folk som är större och mäktigare än dem.”

Mose medlar för folket

13 Mose sade till HERREN: ”Egyptierna har ju hört att du med din kraft har fört detta folk ut från dem hit upp,

14 och de har talat om det för dem som bor här i landet. De har hört att du, HERRE, är mitt ibland detta folk, att du, HERRE, visar dig ansikte mot ansikte, att din molnsky står över dem och att du går framför dem i en molnpelare om dagen och i en eldpelare om natten.

15 Om du dödar detta folk, alla på en gång, kommer hednafolken som hört talas om dig att säga:

16 ’HERREN lyckades inte föra in detta folk i det land som han med ed hade lovat dem, och därför har han slaktat dem i öknen.’

17 Nej, låt nu Herrens kraft visa sig stor, så som du själv har sagt:

18 HERREN är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärning och överträdelse men låter ingen bli ostraffad, utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen till tredje och fjärde led.

14:12 2 Mos 32:10f.

14:14 2 Mos 13:21f.

14:16 5 Mos 9:28.

14:18 2 Mos 20:5f, 34:6f, 5 Mos 5:9.

19 Förlåt nu folkets missgärning efter din stora nåd, så som du har låtit din förlåtelse följa detta folk allt ifrån Egypten och ända hit.”

Herren förlåter och straffar

20 Då sade HERREN: ”Jag förlåter dem enligt ditt ord.

21 Men så sant jag lever och så sant HERRENS härlighet uppfyller hela jorden:

22 Av alla de män som har sett min härlighet och sett de tecken jag har gjort i Egypten och i öknen, och som nu tio gånger har frestat mig och inte lyssnat till min röst,

23 av dem ska ingen få se det land som jag med ed har lovat deras fäder. Ingen av dem som har föraktat mig ska få se det.

24 Men i min tjänare Kaleb är en annan ande, och han har i allt följt mig. Därför ska jag föra honom in i det land där han nu har varit, och hans avkomlingar ska ta det i besittning.

25 Men eftersom amalekiterna och kananeerna bor i dalen, så vänd er i morgon åt ett annat håll och dra ut i öknen mot Röda havet.”

26 HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

27 ”Hur länge ska denna onda församling klaga mot mig? Jag har hört hur Israels barn ständigt klagat mot mig.

28 Säg nu till dem: Så sant jag lever, säger HERREN, jag ska göra med er så som ni själva har sagt inför mig.

29 Här i öknen ska era döda kroppar falla, alla ni

14:21 Jes 6:3. **14:23** 4 Mos 26:65, 5 Mos 1:35f, Ps 95:11. **14:24** Jos 14:6f. **14:25** åt ett annat håll ... mot Röda havet Söderut mot Akabaviken (jfr 1 Kung 9:26). **14:28** 4 Mos 14:3. **14:29** 4 Mos 32:11f, Hebr 3:17.

som har blivit mönstrade och är tjugo år eller äldre, eftersom ni har klagat mot mig.

³⁰ Ingen av er ska komma in i det land som jag med upplyft hand lovade er att få bo i, ingen utom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

³¹ Men era barn, som ni sade skulle bli fiendens byte, dem ska jag föra in där, och de ska lära känna det land som ni har förkastat.

³² Men era döda kroppar ska falla här i öknen.

³³ Och era barn ska vara herdar i öknen i fyrtio år och få lida för er trolöshet tills era döda kroppar har förmultnat i öknen.

³⁴ Så som ni under fyrtio dagar har spejat i landet ska ni under fyrtio år – ett år för varje dag – bära på era synder. Ni ska då få erfara att jag har tagit min hand ifrån er.

³⁵ Jag, HERREN, har talat. Jag ska i sanning göra så med hela denna onda församling som har rotat sig samman mot mig. Här i öknen ska de omkomma, här ska de dö.”

³⁶ De män som Mose hade sänt för att speja i landet och som vid sin återkomst hade fått hela församlingen att klaga mot honom genom att tala illa om landet,

³⁷ dessa män som hade talat illa om landet dog genom en hemsökelse inför HERRENS ansikte.

³⁸ Av de män som hade gått ut för att speja i landet överlevde bara Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son.

Israels barn drivs tillbaka

³⁹ Mose talade detta till alla Israels barn, och folket sörjde mycket.

⁴⁰ De steg upp tidigt nästa morgon för att bege sig upp mot den övre bergsbygden och sade: ”Se, här är vi. Vi har syndat, men nu vill vi dra upp till den plats som HERREN har talat om.”

⁴¹ Men Mose sade: ”Varför vill ni bryta mot HERRENS befallning? Det kommer inte att lyckas.

⁴² HERREN är inte med er. Därför ska ni inte dra dit upp, så att ni inte blir slagna inför era fiender.

⁴³ Amalekiterna och kananeerna kommer att möta er där och ni faller för svärd, för ni har vänt er bort från HERREN och därför kommer HERREN inte att vara med er.”

⁴⁴ I sitt övermod drog de ändå upp mot den övre bergsbygden, men HERRENS förbundsark och Mose lämnade inte lägret.

⁴⁵ Amalekiterna och kananeerna, som bodde där i bergsbygden, kom då ner och slog dem och drev dem på flykten ända till Horma.

15

Tillägg till offerlagarna

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger er att bo i,

³ och ni vill offra ett eldsoffer åt HERREN, ett brännoffer eller ett slaktoffer av nöt eller småboskap, för att bereda HERREN en ljuvlig doft – vare sig det gäller att fullgöra ett löfte eller om det är ett frivilligt offer eller era högtidsoffer –

14:40 5 Mos 1:41f.   **14:45** Horma Plats i trakten av Beer-Sheba, kanske Österut nära Arad (21:3).   **15:3** 3 Mos 22:21.

⁴ så ska den som bär fram ett sådant offer åt HERREN, också som matoffer bära fram en tiondels efa fint mjöl, blandat med en fjärdedels hin olja,

⁵ och som dryckesoffer ska du offrare en fjärdedels hin vin för varje lamm tillsammans med brännoffret eller slaktoffret.

⁶ Till en bagge ska du som matoffer offrare två tiondels efa fint mjöl, blandat med en tredjedels hin olja,

⁷ och som dryckesoffer ska du bära fram en tredjedels hin vin till en ljuvlig doft för HERREN.

⁸ När du offrare en ungtjur till brännoffer eller slaktoffer för att fullgöra ett löfte eller som gemenskapsoffer åt HERREN,

⁹ ska du tillsammans med tjuren som matoffer bära fram tre tiondels efa fint mjöl, blandat med en halv hin olja,

¹⁰ och som dryckesoffer ska du bära fram en halv hin vin, det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

¹¹ Så ska man göra med varje tjur, varje bagge, varje lamm eller killing.

¹² Efter det antal ni offrare, ska ni göra så med var och en efter deras antal.

¹³ Varje infödd ska göra så när han bär fram ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

15:4 3 Mos 2:1f, 6:14f. **15:4** en tiondels efa ... en fjärdedels hin Ca 2,2 liter mjöl och 1 liter olja och vin. **15:6** två tiondels efa ... en tredjedels hin olja Ca 4,5 liter mjöl och 1,2 liter olja och vin.

15:8 gemenskapsoffer Delades mellan Gud, prästen och offerföljet (se 3 Mos 7:11f). Det var ett festligt tillfälle att äta kött i gemenskap med Gud och varandra (se t ex 5 Mos 27:7, 1 Kung 3:15). **15:9** tre tiondels efa ... en halv hin Ca 7 liter mjöl och 1,8 liter olja och vin.

¹⁴ När en främling som bor hos er eller någon som vistas ibland er i kommande släkten vill offra ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN, ska han göra så som ni gör.

¹⁵ Inom församlingen ska samma stadga gälla för er och för främlingen hos er, en evig stadga från släkte till släkte. Som det är för er, så ska det vara för främlingen inför HERRENS ansikte.

¹⁶ Samma lag och samma rätt ska gälla för er och för främlingen som bor hos er.”

¹⁷ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹⁸ ”Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land dit jag för er,

¹⁹ då ska ni, när ni äter av landets bröd, ge HERREN en offergåva av det.

²⁰ Av det första ni bakar ska ni ge en kaka till offergåva, som en offergåva från er loge ska ni ge den.

²¹ Ni ska ge åt HERREN en offergåva, släkte efter släkte, av det första ni bakar.

²² Om ni försyndar er och inte håller alla dessa bud som HERREN kungjorde för Mose

²³ – allt det som HERREN befalldes er genom Mose, från den dag då HERREN gav sina befallningar och allt framgent, släkte efter släkte, –

²⁴ om det gjordes av misstag utan att församlingen visste det, ska hela församlingen offra en ungtjur som brännoffer, till en ljuvlig doft för HERREN, med matoffret och dryckesoffret på föreskrivet sätt, och likaså en bock till syndoffer.

²⁵ Och prästen ska bringa försoning för hela Israels församling, och de ska få förlåtelse. Det var en synd av misstag, och de har burit fram sitt offer, ett eldsoffer åt HERREN och sitt syndoffer inför HERRENS ansikte för sitt misstag.

²⁶ Hela Israels församling och främlingen som bor bland dem ska få förlåtelse, eftersom hela folket hade del i synden som gjordes av misstag.

²⁷ Om en enskild person av misstag syndar, ska han som syndoffer föra fram en årsgammal get.

²⁸ Prästen ska bringa försoning för den som har felat genom att av misstag synda inför HERRENS ansikte. Så blir han försonad och får förlåtelse.

²⁹ Både för den infödde bland Israels barn och för främlingen som bor ibland dem ska samma lag gälla när någon begår en synd av misstag.

³⁰ Men den som begår något med berått mod, vare sig han är infödd eller främling, han hånar HERREN och ska utrotas ur sitt folk.

³¹ Eftersom han har föraktat HERRENS ord och brutit mot hans bud, måste han utrotas. Hans missgärning vilar på honom.”

En sabbatsbrytare stenas

³² Medan Israels barn var i öknen, ertappades en man med att samla ved på sabbatsdagen.

³³ De som ertappade honom med att samla ved förde honom till Mose och Aron och hela församlingen.

³⁴ Då det inte var klart utsagt vad som borde göras med honom, satte de honom i förvar.

15:27 3 Mos 4:27f. **15:30** med berått mod Ordagrant: ”med upplyft hand”. **15:34** 3 Mos 24:12.

³⁵ Och HERREN sade till Mose: ”Mannen ska straffas med döden. Hela församlingen ska stena honom utanför lägret.”

³⁶ Då förde hela församlingen ut honom utanför lägret och stenade honom till döds, så som HERREN hade befallt Mose.

Hörntofsarna

³⁷ HERREN sade till Mose:

³⁸ ”Tala till Israels barn och säg till dem att de, släkte efter släkte, ska göra tofsar i hörnen på sina kläder och sätta ett mörkblått snöre på varje hörntofs.

³⁹ Ni ska ha sådana tofsar, och när ni ser dem ska ni tänka på alla HERRENS bud och göra efter dem och inte följa era egna hjärtan och ögon, som lockar er till otrohet.

⁴⁰ Så ska ni tänka på och göra efter alla mina bud och vara heliga inför er Gud.

⁴¹ Jag är HERREN er Gud, som förde er ut ur Egyptens land för att vara er Gud. Jag är HERREN er Gud.”

16

Kora, Datan och Abiram gör uppror

15:38 5 Mos 22:12, Matt 23:5. **15:38** tofsar Hebr. tsitsít, en viktig judisk identitetssymbol (jfr Matt 9:20, 14:36, 23:5). **15:38** mörkblått Dyrbar färg från feniciska snäckor, förknippad med tabernaklet (2 Mos 26:4) och översteprästens dräkt (2 Mos 28:28, 37).

¹ Kora, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, tog med sig både Datan och Abiram, Eliabs söner, och On, Pelets son, av Rubens söner,

² och gjorde uppror mot Mose. Tvåhundrafemtio män av Israels barn följde dem, furstar i församlingen, utvalda från folkförsamlingen, ansedda män.

³ De samlade sig mot Mose och Aron och sade till dem: "Nu får det vara nog! Hela församlingen är helig, allesammans, och HERREN är mitt ibland dem. Varför upphöjer ni er över HERRENS församling?"

⁴ När Mose hörde det föll han ner på sitt ansikte.

⁵ Sedan talade han till Kora och hela hans grupp och sade: "I morgon ska HERREN visa vem som tillhör honom, vem som är helig och vem som får komma inför honom. Den han utväljer ska få komma inför honom.

⁶ Gör så här: Ta era fyrfat, du Kora och hela din grupp,

⁷ och lägg eld i dem och strö rökelse på dem inför HERRENS ansikte i morgon. Den man som HERREN då utväljer, han är den helige. Nu får det vara nog, ni Levi söner!"

⁸ Och Mose sade till Kora: "Hör, ni Levi söner!

⁹ Är det inte nog för er att Israels Gud har avskilt

16:1 Kora Som levit var han tempeltjänare men inte präst (3:6-10). Nämnas som exempel på upprorsmakare i Jud v 11. Hans ättlingar (vers 21) blev dörrvakter i helgedomen (1 Krön 9:19) och psalmförfattare (Ps 42-49, 84-87). **16:1** Datan och Abiram Söner till fursten för Sebulons stam (10:16). **16:7** rökelse ... inför Herrens ansikte Rökelseoffret var prästens uppgift (2 Mos 30:7f). Bristande respekt för det hade lett till Nadabs och Abihus död (3 Mos 10:1f, jfr 2 Krön 26:16f). **16:9** 4 Mos 3:6f.

er från Israels församling för att låta er komma inför sig och göra tjänst i HERRENS tabernakel och stå inför församlingen och betjäna den.

¹⁰ Han har låtit dig och alla dina bröder, Levi söner, jämte dig komma inför sig. Och nu begär ni också prästämbetet!

¹¹ Det är därför som du och hela din grupp har gaddat ihop er mot HERREN. Vem är Aron att ni skulle klaga mot honom?”

¹² Mose sände bud efter Datan och Abiram, Eliabs söner. Men de sade: ”Vi kommer inte.

¹³ Är det inte nog att du har fört oss hit upp från ett land som flödar av mjölk och honung för att låta oss dö i öknen? Nu vill du också göra dig till herre över oss!

¹⁴ Du har sannerligen inte fört oss in i ett land som flödar av mjölk och honung eller gett oss åkrar och vingårdar till arvedel. Tänker du sticka ut ögonen på dessa människor? Nej, vi kommer inte!”

¹⁵ Då blev Mose mycket vred och sade till HERREN: ”Se inte till deras offergåva. Inte en enda åsna har jag tagit av dem, och ingen av dem har jag gjort något ont.”

¹⁶ Mose sade till Kora: ”I morgon ska du och hela din grupp träda fram inför HERRENS ansikte, du själv och de och Aron.

¹⁷ Och var och en av er ska ta sitt fyrfat och lägga rökelse på det och bära sitt fyrfat fram inför HERRENS ansikte, tvåhundra femtio fyrfat. Du själv och Aron ska också ta var sitt fyrfat.”

18 Och de tog var och en sitt fyrfat och lade eld på det och strödde på rökelse och ställde sig vid ingången till uppenbarelsetältet tillsammans med Mose och Aron.

19 Kora samlade hela församlingen mot dem vid ingången till uppenbarelsetältet.

Då visade sig HERRENS härlighet för hela församlingen.

20 Och HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

21 "Skilj er från denna församling, så ska jag förgöra dem på ett ögonblick."

22 Då föll de ner på sina ansikten och sade: "O Gud, du Gud som råder över anden i allt kött! Ska du bli vred på hela församlingen för att en enda man syndar?"

23 Då talade HERREN till Mose. Han sade:

24 "Säg till församlingen: Dra er bort från lägerplatsen kring Kora, Datan och Abiram."

25 Mose steg upp och gick till Datan och Abiram, och de äldste i Israel följde honom.

26 Mose talade till församlingen. Han sade: "Vik bort från dessa ogudaktiga människors tält och rör inte något som tillhör dem, så att ni inte förgås genom alla deras synder."

27 Då drog de sig bort från lägerplatsen kring Kora, Datan och Abiram. Men Datan och Abiram kom ut och ställde sig vid ingången till sina tält med sina hustrur och barn, stora och små.

28 Och Mose sade: "Av detta ska ni förstå att det är HERREN som har sänt mig att göra alla dessa gärningar. Jag har inte handlat efter eget tycke.

29 Om dessa dör på samma sätt som andra människor och får samma straff som alla andra, då har HERREN inte sänt mig.

30 Men om HERREN gör något nytt genom att marken spärrar upp sitt gap och slukar dem med allt de äger så att de far levande ner i dödsriket, då ska ni förstå att dessa människor har föraktat HERREN.”

31 Just när han hade sagt detta, rämnade marken under dem.

32 Jorden öppnade sitt gap och slukade dem och deras hus, allt Koras folk och alla deras ägodelar.

33 De föll levande ner i dödsriket med allt de ägde, och jorden täckte över dem. Så utrotades de ur församlingen.

34 Hela Israel som stod runt omkring dem flydde vid deras rop, för de sade: ”Annars slukas vi också av jorden!”

35 Och eld gick ut från HERREN och förtärde de tvåhundra femtio männen som hade burit fram rökelse.

36 HERREN talade till Mose. Han sade:

37 ”Säg till Eleasar, prästen Arons son, att han ska ta ut fyrfaten ur branden och kasta elden långt bort, för de har blivit heliga.

38 Och dessa fyrfat som tillhörde männen som syndade och miste sina liv, dem ska man hamra ut till plåtar och täcka altaret med, för de har varit framburna inför HERRENS ansikte och har därför blivit heliga. De ska vara ett tecken för Israels barn.”

³⁹ Då tog prästen Eleasar de fyrfat av koppar som de uppbrända hade burit fram, och man hamrade ut dem för att täcka altaret.

⁴⁰ De skulle vara till en påminnelse för Israels barn att ingen främling som inte var av Arons släkt skulle träda fram och tända rökelse inför HERRENS ansikte, för att inte bli som Kora och hans grupp – allt i enlighet med vad HERREN hade sagt honom genom Mose.

Folket klagar

⁴¹ Men dagen efter klagade hela Israels församling mot Mose och Aron och sade: ”Det är ni som har dödat HERRENS folk!”

⁴² Och det hände att när församlingen samlades mot Mose och Aron och de vände sig mot uppenbarelsetältet, se, då täcktes det av molnskyn och HERRENS härlighet visade sig.

⁴³ Mose och Aron gick fram inför uppenbarelsetältet,

⁴⁴ och HERREN sade till Mose:

⁴⁵ ”Gå bort ifrån denna församling, så ska jag i ett ögonblick förgöra dem.” Då föll de ner på sina ansikten.

⁴⁶ Och Mose sade till Aron: ”Ta ditt fyrfat och lägg eld från altaret på det och strö på rökelse och bär det genast till församlingen och bringa försoning för dem, eftersom vrede har gått ut från HERRENS ansikte. Hemsökelsen har börjat.”

⁴⁷ Aron tog det Mose hade sagt och skyndade mitt in i församlingen. Och se, hemsökelsen hade redan börjat bland folket. Aron lade på rökelse och bringade försoning för folket.

⁴⁸ Han stod mellan de döda och de levande, och hemsökelsen upphörde.

⁴⁹ De som hade dött genom hemsökelsen utgjorde 14 700 förutom de som dog för Koras skull.

⁵⁰ Sedan vände Aron tillbaka till Mose vid uppenbarelsetältets ingång, eftersom hemsökelsen hade upphört.

17

Arons stav grönskar

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² "Tala till Israels barn och ta från dem en stav för varje stam. Från alla deras stamhövdingar ska du ta tolv stavar och skriva vars och ens namn på hans stav.

³ Arons namn ska du skriva på Levis stav, för huvudmannen för denna stams familjer ska ha en stav.

⁴ Sedan ska du lägga in dem i uppenbarelsetältet framför vittnesbördet där jag möter er.

⁵ Då ska det ske att den man som jag utväljer, hans stav ska grönska. Så ska jag göra slut på Israels barns klagan, eftersom de ständigt klagat mot er."

⁶ Mose talade till Israels barn, och alla stamhövdingarna gav honom var och en sin stav, tolv stavar, och Arons stav var med bland deras stavar.

⁷ Och Mose lade stavarna inför HERRENS ansikte i vittnesbördets tält.

⁸ Nästa dag gick Mose in i vittnesbördets tält, och se, Arons stav för Levi hus grönskade, och den

---

17:2 stavar Tecken på auktoritet (jfr 1 Mos 38:18). Hebr. shévet betyder både "stav" och "stam". **17:8** Hebr 9:4.

hade knoppar och utslagna blommor och mogna mandlar.

⁹ Mose bar ut alla stavarna från HERRENS ansikte till alla Israels barn. De såg på dem, och var och en tog sin stav.

¹⁰ Och HERREN sade till Mose: ”Lägg tillbaka Arons stav framför vittnesbördet. Den ska förvaras som ett tecken för de upproriska. Så ska du göra slut på deras klagande mot mig så att de inte dör.”

¹¹ Mose gjorde det. Så som HERREN hade befallt honom, så gjorde han.

¹² Israels barn sade till Mose: ”Se, vi dör, vi går under, vi går under allihop!”

¹³ Alla som kommer i närheten av HERRENS tabernakel kommer att dö. Ska vi dö allihop?”

18

Prästerna och leviterna

¹ HERREN sade till Aron: ”Du och dina söner och din fars hus med dig ska bära den missgärning som hör till helgedomen, och du och dina söner med dig ska bära den missgärning som hör till ert prästämbete.

² Men också dina bröder av Levi stam, din fars stam, ska du låta få tillträde dit tillsammans med dig, och de ska hålla sig till dig och betjäna dig medan du och dina söner med dig gör tjänst vid vittnesbördets tält.

³ De ska sköta vad du har att sköta och vad som hör till skötseln av tältet. Men de får inte komma

---

17:8 mandlar Hebr. shakéd, som också kan betyda ”vaka över” (jfr Jer 1:11 med not). **17:10** Arons stav Hade gjort under i Egypten (2 Mos 7:9f). Den förvarades sedan i arken (Heb 9:4). **18:2 4** Mos 3:6f.

nära de heliga föremålen eller altaret, för att inte både de och ni ska dö.

⁴ De ska hålla sig till dig och sköta vad som hör till uppenbarelsetältet, under all tjänstgöring vid tältet. Ingen främling får komma nära dig.

⁵ Ni ska iaktta vad som hör till skötseln av helgedomen och altaret, för att inte vrede åter ska komma över Israels barn.

⁶ Det är jag som har utvalt era bröder leviterna bland Israels barn. De är en gåva åt er, givna åt HERREN till att förrätta tjänsten vid uppenbarelsetältet.

⁷ Men du och dina söner med dig ska sköta vad som hör till ert prästämbete, i allt som avser altaret och det som är innanför förhänget. Så ska ni göra tjänst. Jag ger er prästämbetet som en gåva. Om en obehörig inkräktar på det ska han dödas.”

Prästernas andel

⁸ HERREN sade till Aron: ”Se, jag överlämnar åt dig att ta hand om det som offras åt mig. Av Israels barns alla heliga gåvor ger jag detta som en ämbetslott åt dig och dina söner, som en evig rätt.

⁹ Av det högheliga som inte lämnas åt elden ska detta tillhöra dig: Alla deras offergåvor, alla matoffer, syndoffer eller skuldoffer som de offerar åt mig. Detta är högheligt och tillhör dig och dina söner.

¹⁰ På en höghelig plats ska du äta det. Alla av manligt kön ska äta det. Det ska vara heligt för dig.

¹¹ Också Israels barns alla lyftoffer som bärs fram som gåvor ska tillhöra dig. Som en evig rättighet ger

---

18:6 4 Mos 3:12, 45, 8:13f.

18:10 3 Mos 6:18, 26.

18:11

3 Mos 10:14f.

jag dem åt dig och dina söner och döttrar med dig. Var och en i ditt hus som är ren kan äta det.

¹² Allt det bästa av oljan och det bästa av det nya vinet och av säden, det första av det som de ger åt HERREN, ger jag åt dig.

¹³ De första frukterna av allt som växer i deras land och som de bär fram åt HERREN ska tillhöra dig. Var och en i ditt hus som är ren kan äta av det.

¹⁴ Allt i Israel som vigs åt Herren ska tillhöra dig.

¹⁵ Allt som öppnar moderlivet, varje varelse, människa eller djur, som de för fram till HERREN ska tillhöra dig. Men du ska friköpa det förstfödda bland människor och även friköpa det förstfödda bland orena djur.

¹⁶ När de är en månad gamla ska du friköpa dem med lösensumman som är bestämd till fem siklar silver, efter helgedomssikelns vikt som är tjugo gera.

¹⁷ Men det förstfödda bland kor, får eller getter ska du inte friköpa. Det är heligt. Deras blod ska du stänka på altaret, och deras fett ska du förbränna som ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

¹⁸ Men deras kött ska tillhöra dig, liksom även lyftofferbringan och det högra lårstycket ska tillhöra dig.

¹⁹ Alla heliga gåvor som Israels barn offrar åt HERREN ger jag åt dig och dina söner och döttrar med dig som en evig rätt. Detta ska vara ett evigt

---

18:14 3 Mos 27:28. **18:14** vigs Hebr. charám innebar att överlåta något åt Herren och avskilja det från människornas värld. **18:15** 2 Mos 13:2, 12, 22:29, 34:19, 4 Mos 3:13, 46f. **18:16** 3 Mos 27:6, 25.

18:16 lösensumman ... fem siklar silver Ca 50 gram, en halv årslön (jfr 3:47). **18:17** 3 Mos 1:9. **18:18** 2 Mos 29:26, 3 Mos 7:34.

saltförbund inför HERRENS ansikte, för dig och för dina avkomlingar.”

Leviternas arvedel

²⁰ HERREN sade till Aron: ”I deras land ska du inte ha någon arvedel, och du ska inte ha någon lott bland dem. Jag ska vara din lott och din arvedel bland Israels barn.

²¹ Se, jag ger åt Levi barn allt tionde i Israel till arvedel, som lön för den tjänst de utför, tjänsten vid uppenbarelsetältet.

²² Och Israels barn ska härefter inte komma nära uppenbarelsetältet, för de kommer då att bära på synd och måste dö.

²³ Det är leviterna som ska förrätta tjänsten vid uppenbarelsetältet, och de ska själva bära sina missgärningar. Det ska vara en evig stadga från släkte till släkte: De ska inte ha någon arvedel bland Israels barn,

²⁴ för jag ger tiondet som Israels barn offrar som gåva åt HERREN till arvedel åt leviterna. Det är därför jag säger om dem: De ska inte ha någon arvedel bland Israels barn.”

²⁵ Och HERREN talade till Mose. Han sade:

²⁶ ”Tala till leviterna och säg: När ni av Israels barn tar emot det tionde som jag har bestämt att ni ska få av dem som er arvedel, då ska ni av det ge en gåva åt HERREN, ett tionde av tiondena.

18:19 saltförbund Salt motverkar förruttelse och symboliserade därför renhet och förbundstrohet (jfr Matt 5:13), även bland omkringliggande folk. **18:20** 5 Mos 10:9, 18:1f, Jos 13:14, 33, Hes 44:28.

18:24 3 Mos 27:30.

²⁷ Denna er gåva ska räknas som om det vore brödsäd från logen och den fulla avkastningen från vinpressen.

²⁸ Så ska också ni ge en gåva åt HERREN av allt tionde som ni tar emot av Israels barn. Denna HERRENS gåva av tionden ska ni ge åt prästen Aron.

²⁹ Av alla gåvor ni får ska ni offra åt HERREN allt det som tillhör honom, det bästa av gåvorna, den del som är helig.

³⁰ Du ska säga till dem: När ni ger som gåva det bästa, ska leviternas gåva räknas som om det vore vad loge och press avkastar.

³¹ Ni får äta det var som helst med ert husfolk, för det är er lön för er tjänstgöring vid uppenbarelsetältet.

³² När ni offrar det bästa av det ska ni inte bära på synd. Då ska ni inte ohelga Israels barns heliga gåvor, så att ni måste dö.”

19

Reningsvattnet

¹ HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

² ”Detta är en lagstadga som HERREN har befallt: Säg till Israels barn att de skaffar fram åt dig en röd kviga som är felfri och inte har någon defekt och som inte har burit något ok.

³ Ni ska ge den åt prästen Eleasar, och man ska föra den utanför lägret och slakta den i hans åsyn.

⁴ Och prästen Eleasar ska ta något av blodet från kvigan på sitt finger och stänka det sju gånger mot framsidan av uppenbarelsetältet.

⁵ Sedan ska man bränna upp kvigan inför hans ögon. Hud och kött och blod ska brännas upp tillsammans med hennes orenlighet.

⁶ Och prästen ska ta cederträ, isop och karmosinrött garn och kasta det i elden där kvigan bränns upp.

⁷ Sedan ska prästen tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han gå in i lägret, men han ska vara oren till kvällen.

⁸ Också den som brände upp kvigan ska tvätta sina kläder i vatten och bada sin kropp i vatten och vara oren till kvällen.

⁹ En man som är ren ska samla ihop askan efter kvigan och lägga den utanför lägret på en ren plats. Den ska förvaras åt Israels barns församling för att användas i reningsvattnet. Detta är ett syndoffer.

¹⁰ Den som samlade ihop askan efter kvigan ska tvätta sina kläder och vara oren till kvällen. Detta ska vara en evig stadga för Israels barn och för främlingen som bor ibland dem.

Orenhet genom döda kroppar

¹¹ Den som rör vid en död människa ska vara oren i sju dagar.

¹² Han ska rena sig med vattnet på tredje dagen och på sjunde dagen, och så blir han ren. Men om han inte renar sig på tredje dagen och på sjunde dagen, blir han inte ren.

¹³ Var och en som rör vid ett lik, vid en död människa, och inte renar sig, han orenar HERRENS tabernakel och ska utrotas ur Israel. Eftersom

reningsvattnet inte blivit stänkt på honom är han oren. Hans orenhet är alltjämt kvar.

¹⁴ Detta är lagen när en människa dör i ett tält: Var och en som kommer in i tältet, och var och en som redan är i tältet ska vara oren i sju dagar.

¹⁵ Alla öppna kärl som inte har stått övertäckta ska vara orena.

¹⁶ Och var och en som ute på marken rör vid någon som har dräpts med svärd eller dött på annat sätt, eller rör vid människoben eller en grav, ska vara oren i sju dagar.

¹⁷ För den som är oren ska man ta av askan efter det uppbrända syndoffret och hålla friskt vatten över det i ett kärl.

¹⁸ En man som är ren ska ta isop och doppa i vattnet och stänka på tältet, på alla kärlen, på de personer som varit där, på den som rört vid benen, på den dräpte och på den som dött på annat sätt eller på graven.

¹⁹ Och den som är ren ska på tredje dagen och på sjunde dagen bestänka den som har blivit oren. När han så på sjunde dagen har renat honom, ska han tvätta sina kläder och bada i vatten, så blir han ren om kvällen.

²⁰ Men om någon har blivit oren och sedan inte renar sig ska han utrotas ur församlingen, för han har renat HERRENS helgedom. Reningsvattnet har inte blivit stänkt på honom. Han är oren.

²¹ Detta ska vara en evig stadga för dem. Mannen som stänkte reningsvattnet ska tvätta sina

---

19:18 isop Ljungliknande växt som användes för påskalammets blod (2 Mos 12:22) och vid Kristi kors (Joh 19:29).

kläder, och om någon rör vid detta reningsvatten ska han vara oren till kvällen.

²² Allt som den orene rör vid ska vara oren, och den som rör vid honom ska vara oren till kvällen.”

20

Mirjam dör

¹ Israels barn, hela församlingen, kom in i öknen Zin i den första månaden, och folket stannade i Kadesh. Där dog Mirjam, och där begravdes hon.

Vatten ur klippan

² Och församlingen saknade vatten, och därför slöt de sig samman mot Mose och Aron.

³ Folket klagade på Mose och sade: ”Om vi ändå hade fått dö när våra bröder dog inför HERRENS ansikte!

⁴ Varför har ni låtit HERRENS församling komma in i denna öken, så att vi och vår boskap måste dö här?

⁵ Varför har ni fört oss upp ur Egypten och låtit oss komma till denna hemska plats? Här växer varken säd eller fikon, vindruvor eller granatäpplen, och här finns inget vatten att dricka.”

⁶ Men Mose och Aron gick bort från församlingen till uppenbarelsetältets ingång och föll ner på sina ansikten. Då visade sig HERRENS härlighet för dem.

⁷ Och HERREN talade till Mose. Han sade:

20:1 öknen Zin Norra Negevöknen strax söder om Kanaans land, ett annat område än öknen Sin nära berget Sinai (2 Mos 16:1). **20:1** i den första månaden Kanske mars-april 1407 f Kr, det fyrtonde året efter uttåget från Egypten (jfr 14:33). **20:3** 2 Mos 16:2f, 17:2f, 4 Mos 11:1f, 16:1f, 21:5.

8 ”Ta staven och kalla samman församlingen, du och din bror Aron, och tala till klippan inför deras ögon, och den ska ge vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger församlingen och dess boskap att dricka.”

9 Då tog Mose staven som låg inför HERRENS ansikte, så som han hade befallt honom.

10 Och Mose och Aron kallade samman församlingen framför klippan, och han sade till dem: ”Lyssna, ni upproriska! Kan vi ur denna klippa skaffa fram vatten åt er?”

11 Sedan lyfte Mose upp sin hand och slog med sin stav två gånger på klippan, och mycket vatten kom ut så att både folket och boskapen fick dricka.

12 Men HERREN sade till Mose och Aron: ”Eftersom ni inte litade på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, ska ni inte få föra in denna församling i det land som jag gett dem.”

13 Detta var Meribas vatten, där Israels barn tvistade med HERREN och där han visade sig helig bland dem.

Edom trotsar Israel

14 Mose skickade sändebud från Kadesh till kungen i Edom och lät säga: ”Så säger din broder Israel: Du känner alla de vedermödor som har drabbat oss.

20:8 klippan Enligt aposteln Paulus symboliserar klippan Kristus (1 Kor 10:4). **20:11** 2 Mos 17:6, Ps 78:15f, 105:41, Jes 48:21, 1 Kor 10:4. **20:12** 4 Mos 27:13f, 5 Mos 1:37, 31:2, 32:50f. **20:13**

3 Mos 10:3, Ps 106:32f. **20:13** Meriba Betyder ”tvist”. Samma namn hade använts om en annan vattenklippa strax före Sinai (2 Mos 17:7). Namnet blev synonymt med trots mot Gud (Ps 95:8, 106:32). **20:14** Dom 11:17f. **20:14** Edom Område söder om Döda havet. Edomiterna var släkt med Israel (1 Mos 36, 5 Mos 2:4f).

15 Våra fäder drog ner till Egypten, vi bodde i Egypten under lång tid och vi och våra fäder blev illa behandlade av egyptierna.

16 Men vi ropade till HERREN, och han hörde vår röst och sände en ängel som förde oss ut ur Egypten. Och se, nu är vi i Kadesh, en stad som gränsar till ditt område.

17 Låt oss tåga igenom ditt land. Vi ska inte gå över åkrar och vingårdar och inte dricka vatten ur brunnarna. Vi ska ta Kungsvägen utan att vika av vare sig åt höger eller vänster förrän vi har kommit igenom ditt område.”

18 Men Edom svarade honom: ”Du får inte tåga igenom mitt land. Om du gör det ska jag komma mot dig med svärd.”

19 Israels barn sade till honom: ”Vi ska hålla oss på den allmänna vägen och om vi eller vår boskap dricker av ditt vatten, ska jag betala för det. Jag begär bara att få gå till fots genom landet, ingenting annat.”

20 Han svarade: ”Nej, du får inte gå härigenom.” Och Edom drog ut mot Israel med mycket folk och med stor makt.

21 Eftersom Edom inte lät Israel ta vägen igenom deras område, vek Israel undan för dem.

Aron dör

22 Och Israels barn, hela församlingen, bröt upp från Kadesh och kom till berget Hor.

23 HERREN talade då till Mose och Aron på berget Hor vid gränsen till Edoms land. Han sade:

20:16 2 Mos 14:19, 23:20f.   **20:22** 4 Mos 33:37f.   **20:22** berget Hor Lokaliseras traditionellt vid Petra ca 7 mil söder om Döda havet.

²⁴ "Aron ska samlas till sitt folk. Han ska inte komma in i det land som jag har gett åt Israels barn, för ni trotsade min befallning vid Meribas vatten.

²⁵ Ta Aron och hans son Eleasar och för dem upp på berget Hor,

²⁶ och ta av Aron hans kläder och sätt dem på hans son Eleasar. Aron kommer att samlas till sitt folk och dö där."

²⁷ Mose gjorde som HERREN hade befallt, och de steg upp på berget Hor inför ögonen på hela församlingen.

²⁸ Mose tog av Aron hans kläder och satte dem på hans son Eleasar. Och Aron dog där uppe på bergets topp. Sedan steg Mose och Eleasar ner från berget.

²⁹ När hela församlingen såg att Aron var död, sörjde hela Israel honom i trettio dagar.

21

Kungen i Arad besegras

¹ När den kananeiske kungen av Arad, som bodde i Negev, hörde att Israel närmade sig på Atarimvägen, gav han sig i strid med Israel och tog några av dem till fånga.

² Då gav Israel ett löfte till HERREN: "Om du ger detta folk i min hand, ska jag viga deras städer åt förintelse."

20:26 2 Mos 28:2f.   **20:28** 5 Mos 10:6, 32:50.   **20:29** sörjde ... trettio dagar En stor heder. Sorgetid varade normalt sju dagar (1 Mos 50:10).   **21:1** 4 Mos 33:40.

³ HERREN lyssnade till Israels röst och gav kana-neerna i deras hand, och de vigde dem och deras städer åt förintelse. Och platsen fick namnet Horma.

Kopparormen

⁴ De bröt upp från berget Hor och tog vägen mot Röda havet för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt.

⁵ Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: "Varför har ni fört oss upp ur Egypten så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ avskyr den eländiga mat vi får!"

⁶ Då sände HERREN giftiga ormar bland folket, och de bet folket och många i Israel dog.

⁷ Då kom folket till Mose och sade: "Vi har syndat genom att vi talade mot HERREN och mot dig. Be till HERREN att han tar bort dessa ormar från oss." Och Mose bad för folket.

⁸ HERREN sade till Mose: "Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten och ser på den ska leva."

⁹ Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm,

---

21:3 vigde Hebr. charám (jfr namnet "Horma") innebar att överlåta något åt Herren och avskilja det från människornas värld, ofta genom förintelse. **21:6** 1 Kor 10:9. **21:6** giftiga Hebr. serafim, som betyder "brännande". **21:9** 2 Kung 18:4, Joh 3:14.

fäste han blicken på kopparormen och fick leva.

Från berget Hor till Moab

¹⁰ Israels barn bröt upp och slog läger i Obot.

¹¹ Från Obot bröt de upp och slog läger vid Ije-Haabarim i öknen framför Moab, österut.

¹² Därifrån bröt de upp och slog läger i Sereds dal.

¹³ Därifrån bröt de upp och slog läger på andra sidan Arnon som går genom öknen och kommer från amoreernas område. Arnon utgör Moabs gräns, mellan Moab och amoreerna.

¹⁴ Därför heter det i Boken om HERRENS krig:

”Vaheb i Sufa,

och Arnons bäckravin,

¹⁵ och bäckravinens sidor

som går ner till Ars bosättning

och lutar sig mot Moabs gräns.”

¹⁶ Därifrån drog de till Beer. Det var om den brunnen som HERREN sade till Mose: ”Samla folket så ska jag ge dem vatten.”

¹⁷ Då sjöng Israel denna sång:

”Flöda, du brunn!

21:9 kopparormen Användes av Jesus som profetisk förebild till hans kors (Joh 3:14). Krossades av kung Hiskia på grund av avgudadyrkan på 700-talet f Kr (2 Kung 18:4). En liknande kopparorm har hittats vid utgrävningar vid de närbelägna koppargruvorna i Timna 2 mil norr om Akabaviken, vid ett midjanitiskt tempel från ca 1200-talet f Kr. **21:13** Dom 11:18. **21:13** Arnon Bäckravin som rinner ner i Döda havet mitt på dess östra sida. **21:14** Boken om Herrens krig Okänd tidig skrift. Mose skrev fortlöpande under ökenvandringen, t ex efter kriget mot Amalek (2 Mos 17:14).

Sjung om den!

18 Brunnen som hövdingar grävde,
som folkets främste grävde ut
med spiran, med sina stavar.”

Från öknen drog de till Mattana,

19 från Mattana till Nahaliel, från Nahaliel till
Bamot,

20 från Bamot till den dal som ligger på Moabs
mark, till Pisgas topp, där man ser ut över Jeshi-
mon.

Seger över kungarna Sichon och Og

21 Israel skickade då sändebud till Sichon,
amoreernas kung, och lät säga:

22 ”Låt mig tåga igenom ditt land. Vi ska inte vika
av in på åkrar eller in i vingårdar och inte dricka
vatten ur brunnarna. Vi ska gå Kungsvägen tills vi
har kommit igenom ditt område.”

23 Men Sichon tillät inte Israel att gå igenom
hans område. Sichon samlade allt sitt folk och
drog ut mot Israel i öknen. När han kom till Jahas
gav han sig i strid med Israel.

24 Men Israel slog honom med svärd och intog
hans land från Arnon till Jabbok, ända fram till
ammoniterna, för deras gräns var befäst.

21:20 Jeshimon Den salta ödemarken norr om Döda havet.

21:21 5 Mos 2:26f, Dom 11:19f.

21:21 Sichon, amoreernas

kung Amoreerna bodde över hela området från Kanaans land
till Syrien och Mesopotamien. Sichons grupp bodde öster om
Jeriko och Jordan (jfr 5 Mos 2:24f).

21:22 Kungsvägen Den

stora karavanvägen som gick från Egypten genom Sinaihalvön
till Akabaviken och därifrån norrut öster om Döda havet upp till
Damaskus och Mesopotamien.

21:24 5 Mos 29:7f, Ps 135:10f,

136:18f, Amos 2:9.

²⁵ Och Israel intog alla städerna där och bosatte sig i amoreernas alla städer, i Heshbon med alla dess underlydande orter.

²⁶ Heshbon var nämligen den amoreiske kungen Sichons stad, för han hade fört krig mot den förre kungen i Moab och tagit ifrån honom hela hans land ända till Arnon.

²⁷ Därför säger skalderna:

”Kom till Heshbon,

Bygg och befäst Sichons stad,

²⁸ för en eld gick ut från Heshbon,

en låga från Sichons stad.

Den förtärde Ar i Moab,

herrarna på Arnons höjder.

²⁹ Ve dig, Moab!

Förlorat är du, Kemoshs folk!

Han lät sina söner bli flyktingar

och sina döttrar gå i fångenskap,

till amoreernas kung, Sichon.

³⁰ Vi sköt ner dem.

Förlorat var Heshbon,

ända till Dibon.

Vi härjade ända till Nofa

som når till Medeba.”

³¹ Så bosatte sig Israel i amoreernas land.

³² Mose sände ut några att speja vid Jaeser, och de intog dess underlydande orter, och han fördrev amoreerna som bodde där.

³³ Sedan vek de av och drog upp mot Bashan. Och Bashans kung Og drog med allt sitt folk ut till strid mot dem, vid Edrei.

³⁴ Men HERREN sade till Mose: "Var inte rädd för honom, för jag har gett honom i din hand med allt hans folk och hans land. Du ska göra med honom som du gjorde med Sichon, amoreernas kung, som bodde i Heshbon."

³⁵ Och de slog honom och hans söner och allt hans folk tills ingen överlevande fanns kvar och tog hans land i besittning.

22

Moabs kung skickar efter Bileam

¹ Israels barn bröt upp och slog läger på Moabs hedar, på andra sidan Jordan mitt emot Jeriko.

² Balak, Sippors son, såg allt som Israel hade gjort mot amoreerna.

³ Och Moab var rädda för folket därför att det var så talrikt. Moab gruvade sig för Israels barn

⁴ och sade till de äldste i Midjan: "Nu kommer denna skara att äta upp allt omkring oss, liksom oxen äter upp gräset på marken."

På den tiden var Balak, Sippors son, kung i Moab.

21:33 5 Mos 3:1f, 29:7.   **21:33** Bashans kung Og Högest jättekung (5 Mos 3:11) vars rike låg öster om Galileiska sjön.   **22:1** Moabs hedar Nordöstra kanten av Döda havet, framme vid gränsen till Kanaans land. Här stannade israeliterna tills de gick över Jordan och intog landet (se Josua bok). Moab låg längs Döda havets östkust, Midjan längre söderut.

⁵ Han skickade sändebud till Bileam, Beors son, i Petor vid floden där hans folk bodde för att kalla honom till sig, och han lät säga: "Nu har ett folk dragit ut ur Egypten, det täcker markens yta och har slagit sig ner mitt emot mig.

⁶ Kom nu därför och förbanna det folket åt mig, för det är starkare än jag. Kanske kan jag då slå det och driva bort det ur landet. Jag vet ju att den du välsignar är välsignad, och den du förbannar är förbannad."

⁷ De äldste i Moab och de äldste i Midjan gav sig i väg och hade med sig spådomslön. De kom till Bileam och framförde till honom vad Balak hade sagt.

⁸ Bileam sade till dem: "Stanna här över natten, så ska jag komma tillbaka till er med de ord som HERREN talar till mig." Då stannade Moabs hövdingar kvar hos Bileam.

⁹ Och Gud kom till Bileam och sade: "Vilka är de män du har hos dig?"

¹⁰ Bileam svarade Gud: "Balak, Sippors son, kung av Moab, har sänt mig detta bud:

¹¹ Nu har ett folk dragit ut ur Egypten, och det täcker markens yta. Kom nu och förbanna det åt mig. Kanske kan jag då strida mot det och driva bort det."

22:5 Jos 24:9, Mika 6:5. **22:5** Bileam, Beors son Bileam (hebr. för "slukar folk") var en hednisk profet som uttalade Herrens ord (kap 23-24) men också förledde folket till otukt (31:16, 2 Petr 2:15f, Upp 2:14, se även Jud v 11). Ett domsbudskap som uppges vara uttalat av Bileam har hittats på en inskription från ca 800-talet f Kr i Deir Alla, strax norr om Moabs område. **22:5** Petor Låg troligen vid floden Eufrat i norra Syrien ("Aram", 23:7), över 60 mil norrut. **22:7** 2 Petr 2:15, Jud v 11.

12 Men Gud sade till Bileam: ”Du ska inte gå med dem. Du ska inte förbanna detta folk, för det är välsignat.”

13 När Bileam steg upp på morgonen, sade han till Balaks hövdingar: ”Gå hem till ert land, för HERREN tillåter mig inte att följa med er.”

14 Då återvände Moabs hövdingar till Balak och sade: ”Bileam vägrar att följa med oss.”

15 Men Balak skickade återigen hövdingar, fler och av högre rang än de förra.

16 De kom till Bileam och sade till honom: ”Så säger Balak, Sippors son: Låt ingenting hindra dig från att komma till mig,

17 för jag vill visa dig mycket stor ära, och allt du säger till mig ska jag göra. Kom nu och förbanna det folket åt mig.”

18 Bileam svarade Balaks tjänare: ”Även om Balak skulle ge mig så mycket silver och guld som hans palats rymmer, kan jag inte överträda HERREN min Guds befallning, vare sig i smått eller stort.

19 Men stanna också ni kvar här över natten, så att jag får reda på vad HERREN mer har att säga mig.”

20 Om natten kom Gud till Bileam och sade till honom: ”Om männen har kommit för att kalla på dig, så bryt upp och följ med dem. Men du ska endast göra det som jag säger dig.”

21 Och Bileam steg upp på morgonen, sadlade sitt åsnesto och följde med Moabs hövdingar.

Bileams åsna och ängeln

²² Men då han nu följde med dem upptändes Guds vrede, och HERRENS ängel ställde sig på vägen för att hindra honom. Bileam red på sin åsna och två av hans tjänare var med honom.

²³ När åsnan fick se HERRENS ängel stå på vägen med ett draget svärd i handen, vek hon av från vägen och gick ut på åkern. Men Bileam slog åsnan för att driva henne tillbaka in på vägen.

²⁴ HERRENS ängel ställde sig då på en trång väg mellan vingårdarna, med murar på båda sidor.

²⁵ Åsnan såg HERRENS ängel och trängde sig mot muren och klämde Bileams fot mot muren, och han slog henne ännu en gång.

²⁶ HERRENS ängel gick åter längre fram och ställde sig på ett trångt ställe, där det inte fanns någon möjlighet att vika undan vare sig åt höger eller vänster.

²⁷ När åsnan nu fick se HERRENS ängel, lade hon sig ner under Bileam. Bileam blev arg och slog åsnan med staven.

²⁸ Då öppnade HERREN åsnans mun, och hon sade till Bileam: "Vad har jag gjort mot dig, eftersom du tre gånger har slagit mig?"

²⁹ Bileam svarade åsnan: "Du har gjort mig till åtlöje! Hade jag haft ett svärd i handen skulle jag nu ha dödat dig."

³⁰ Men åsninnan sade till Bileam: "Är inte jag din egen åsna som du ridit på i hela ditt liv ända tills i dag? Har jag någonsin förut brukat göra så mot dig?" Han svarade: "Nej."

³¹ Då öppnade HERREN Bileams ögon, så att han såg HERRENS ängel stå på vägen med ett draget

svärd i handen. Och han bugade sig och föll ner på sitt ansikte.

³² HERRENS ängel sade till honom: ”Varför har du dessa tre gånger slagit din åsna? Se, jag har gått ut för att hindra dig, för jag ser att den här vägen leder till fördärvet.

³³ Åsnan såg mig och har dessa tre gånger vikit undan för mig. Hade hon inte vikit undan för mig, skulle jag nu i sanning ha dödat dig men låtit henne leva.”

³⁴ Då sade Bileam till HERRENS ängel: ”Jag har syndat, för jag visste inte att det var du som stod mig emot på vägen. Om det jag gör är orätt i dina ögon, så vill jag vända tillbaka.”

³⁵ Men HERRENS ängel svarade Bileam: ”Följ med männen, men endast de ord jag säger till dig får du tala.” Och Bileam följde med Balaks hövdingar.

³⁶ När Balak hörde att Bileam var på väg, gick han för att möta honom vid den stad i Moab som ligger i Arnondalen och utgör den yttersta gränsen.

³⁷ Och Balak sade till Bileam: ”Sände jag inte enträget bud till dig för att kalla hit dig? Varför ville du inte komma till mig? Skulle jag inte kunna visa dig ära?”

³⁸ Bileam svarade Balak: ”Se, jag har nu kommit till dig. Men kan jag överhuvudtaget säga något? Vad Gud lägger i min mun, det måste jag säga.”

³⁹ Sedan följde Bileam med Balak, och de kom till Kirjat-Husot.

⁴⁰ Där offrade Balak oxar och får och sände av det till Bileam och de hövdingar som var med honom.

⁴¹ Balak tog nästa morgon Bileam med sig och

förde honom upp på Bamot-Baal. Från den platsen kunde han se en del av folket.

23

Bileams första profetia

¹ Bileam sade till Balak: ”Bygg här sju altaren åt mig och skaffa fram åt mig sju tjurar och sju baggar.”

² Balak gjorde som Bileam sade, och Balak och Bileam offrade en tjur och en bagge på varje altare.

³ Sedan sade Bileam till Balak: ”Stanna kvar vid ditt brännoffer medan jag går i väg. Kanske HERREN kommer och möter mig. Vad han än låter mig se ska jag meddela dig.” Och han gick upp på en kal höjd.

⁴ Och Gud mötte Bileam, som sade till honom: ”De sju altarna har jag ställt i ordning, och på varje altare har jag offrat en tjur och en bagge.”

⁵ Då lade HERREN ett ord i Bileams mun och sade: ”Gå tillbaka till Balak, och så ska du säga.”

⁶ När han kom tillbaka till Balak, fann han honom stående vid sitt brännoffer tillsammans med alla Moabs hövdingar.

⁷ Då framförde han detta budskap:

”Balak hämtade mig från Aram,
Moabs kung från österns berg.
Kom, förbanna åt mig Jakob,
kom, fördöm Israel!

⁸ Hur kan jag förbanna den

22:41 Bamot-Baal Betyder ”Baals offerhöjd” (jfr Jer 19:5), berg någonstans i norra Moab. **23:7** 5 Mos 23:4f.

- som Gud inte förbannar?
Hur kan jag fördöma den
som HERREN inte fördömer?
9 Från klippornas topp ser jag honom,
från höjderna skådar jag honom.
Se, ett folk som bor avskilt
och inte räknar sig bland folken.
10 Vem kan räkna Jakobs stoft,
räkna fjärdedelen av Israel?
Låt mig dö de rättfärdigas död
och mitt slut bli som deras!”
11 Då sade Balak till Bileam: ”Vad har du gjort mot
mig? Jag tog hit dig för att du skulle förbanna mina
fiender, men se, du har välsignat dem!”
12 Men han svarade: ”Ska jag inte vara nogga med
att tala det som HERREN lägger i min mun?”

Bileams andra profetia

- 13 Balak sade till Bileam: ”Följ med mig till en
annan plats där du kan se dem. Du kan därifrån
se bara en del av dem, du kan inte se dem alla.
Därifrån ska du förbanna dem åt mig.”
14 Och han tog honom till Väktarplatsen på toppen
av Pisga. Där byggde han sju altaren och offrade
en tjur och en bagge på varje altare.
15 Sedan sade han till Balak: ”Stanna kvar här vid
ditt brännoffer medan jag går för att möta honom
där borta.”
16 Och HERREN mötte Bileam och lade ett ord i hans
mun, och han sade: ”Gå tillbaka till Balak, och så
ska du säga.”

17 När han kom tillbaka till Balak fann han honom stående vid sitt brännoffer tillsammans med Moabs hövdingar. Balak frågade honom: "Vad har HERREN talat?"

18 Då framförde han detta budskap:

"Res dig, Balak, och hör,
lyssna till mig, du Sippors son.

19 Gud är inte en människa,
så att han skulle ljuga,
inte en människoson,
så att han skulle ångra sig.
Säger han något utan att göra det,
talar han något
utan att fullborda det?

20 Se, att välsigna är mitt uppdrag.
Han har välsignat,

och jag kan inte ändra det.

21 Ingen ofärd kan skådas i Jakob,
ingen olycka kan ses i Israel.
HERREN hans Gud är med honom,
en kungs jubel hörs bland dem.

22 Gud förde dem ut ur Egypten.
Hans styrka är som vildoxens.

23 Ingen trolldom hjälper mot Jakob,
ingen spådom mot Israel.
När tiden är inne
ska det sägas om Jakob och Israel:
Vad har inte Gud gjort!

24 Se, ett folk reser sig
som en lejonhona,

stiger upp som ett lejon.
Det vilar inte förrän det ätit rov
och druckit blod av slagna.”

²⁵ Då sade Balak till Bileam: ”Kan du inte förbanna dem, så välsigna dem inte!”

²⁶ Men Bileam sade till Balak: ”Har jag inte sagt dig att jag måste göra allt som HERREN säger?”

Bileams tredje profetia

²⁷ Sedan sade Balak till Bileam: ”Kom, jag vill ta med dig till en annan plats. Kanske behagar det Gud att du därifrån förbannar dem åt mig.”

²⁸ Balak tog Bileam med sig upp på toppen av Peor, med utsikt över Jeshimon.

²⁹ Och Bileam sade till Balak: ”Bygg här sju altaren åt mig, och gör i ordning sju tjurar och sju baggar åt mig.”

³⁰ Balak gjorde som Bileam sade, och han offrade en tjur och en bagge på varje altare.

24

¹ När Bileam såg att det behagade HERREN att välsigna Israel, gick han inte som förut bort och såg efter spåtecken, utan vände sig mot öknen.

² Och när Bileam höjde blicken, såg han Israel i sina läger efter sina stammar. Och Guds Ande kom över honom.

³ Då framförde han detta budskap:

24:1 4 Mos 23:3, 15. **24:1** spåtecken Septuaginta och Bileamsinskriftionen i Deir Alla (se not till 22:5) antyder att Bileam tolkade sina spåtecken utifrån fåglars flygmönster.

- ”Så säger Bileam, Beors son,
så säger mannen
med det slutna ögat,
4 så säger han som hör Guds ord,
han som skådar syner
från den Allsmäktige,
han som faller ner
och får sina ögon öppnade.
5 Hur sköna är inte dina tält, o Jakob,
dina boningar, o Israel!
6 Likt dalar utbreder de sig,
likt trädgårdar vid en ström,
likt aloeträd planterade
av HERREN,
likt cedrar vid vatten.
7 Vatten flödar ur hans ämbar,
hans sådd blir rikligen vattnad.
Större än Agag
ska hans kung vara,
upphöjt är hans kungadöme.
8 Gud förde honom ut ur Egypten.
Hans styrka är som vildoxens.
Han ska sluka hednafolken,
hans fiender.
Han ska krossa deras ben,
med sina pilar genomborra dem.
9 Han har lagt sig ner,
han vilar som ett lejon,

24:3 slutna ögat Annan översättning: ”Öppna ögat” (även i v 15).

24:6 aloeträd Växer i Afrika, liksom Israel omplanterades från Egypten till Kanaans land. **24:7** 1 Sam 15:8, Jes 58:11. **24:7** Större än Agag Amaleks kung som senare besegrades av Israels kung Saul (1 Sam 15:8f). **24:8** 4 Mos 23:22. **24:9** 1 Mos 49:9, 4 Mos 23:24.

som en lejonhona,
vem vågar oroa honom?
Välsignad är den
som välsignar dig,
förbannad är den
som förbannar dig!”

¹⁰ Då upptändes Balaks vrede mot Bileam, och han slog ihop händerna. Han sade till Bileam: ”Jag kallade hit dig för att förbanna mina fiender, men se, du har välsignat dem rikligt tre gånger.

¹¹ Ge dig nu av hem igen! Jag sade att jag skulle visa dig stor ära, men se, HERREN har hindrat att du skulle bli ärad.”

¹² Bileam svarade Balak: ”Sade jag inte till sändebuden som du skickade till mig:

¹³ Även om Balak skulle ge mig så mycket silver och guld som ryms i hans palats, kan jag ändå inte överträda HERRENS befallning av egen vilja i vare sig gott eller ont. Vad HERREN säger, det måste jag tala.

Bileams fjärde profetia

¹⁴ Se, jag går nu hem till mitt folk. Kom, jag vill varna dig för vad detta folk kommer att göra mot ditt folk i kommande dagar.”

¹⁵ Och han framförde detta budskap:

”Så säger Bileam, Beors son,
så säger mannen
med det slutna ögat,

¹⁶ så säger han som hör Guds ord

och har kunskap från den Högste.
Han ser syner
från den Allsmäktige
när han faller ner
och får sina ögon öppnade.

17 Jag ser honom, men inte nu,
jag skådar honom,
men inte nära.
En stjärna stiger fram ur Jakob,
en spira höjer sig ur Israel.
Den krossar Moabs tinningar
och slår ner alla söner till Set.

18 Han ska få till besittning
Edom och Seir, sina fiender.
Och Israel ska göra mäktiga ting.

19 Ur Jakob ska en härskare komma,
och de överlevande
ska han utrota ur staden.”

20 Han fick se Amalek. Då framförde han detta budskap:

”Den förste bland hednafolken
är Amalek,
men slutet för honom
blir undergång.”

21 Han fick se keniterna. Då framförde han detta budskap:

24:17 2 Sam 8:2, Jer 48:45. **24:17** En stjärna stiger fram Profetia om Messias (jfr Matt 2:2f). Spiran stod för kungamakt (Ps 2:9, 45:7, 110:2). **24:18** 2 Sam 8:14, Ob v 18. **24:20** 2 Mos 17:8f, 1 Sam 15:7. **24:21** keniterna Ökennomader med god kontakt med israeliterna (Dom 1:16, 4:11, 1 Sam 15:6).

”Säker är din boning,
lagt på klippan är ditt näste.

²² Likväl ska Kain skövlas
när Assur för dig bort
i fångenskap.”

²³ Och han framförde detta budskap:

”O, vem kan bli vid liv
när Gud låter detta ske?

²⁴ Skepp ska komma
från kitteernas kust,
de ska kuva Assur och kuva Eber.
Men också de ska drabbas
av undergång.”

²⁵ Sedan stod Bileam upp och vände tillbaka hem.
Också Balak for sin väg.

25

Israel förförs av Moab

¹ Medan Israel uppehöll sig i Shittim, började folket begå otukt med Moabs döttrar.

² Dessa inbjöd folket till sina gudars offermåltider, och folket åt och tillbad deras gudar.

³ Och Israel slöt sig till Baal-Peor. Då upptändes HERRENS vrede mot Israel.

24:22 skövlas Annan översättning: ”brännas”. **24:24** kitteernas kust Cypern eller andra medelhavsöar (1 Mos 10:4, Jes 23:1).

25:1 Shittim Israeliternas läger, enligt Josefus en mil öster om Jordan (33:49, Jos 2:1, 3:1). **25:3** 5 Mos 4:3, Jos 22:17, Hos 9:10.

25:3 Baal-Peor Betyder ”herren över Peor”, ort i Moab strax öster om Jeriko (5 Mos 3:29). Frukthetsguden Baal dyrkades med lössläppta ritualer (Jer 2:23f, Hos 2:13).

⁴ Och HERREN sade till Mose: ”Hämta folkets alla huvudmän och häng upp dem i solen inför HERREN så att HERRENS glödande vrede vänds ifrån Israel.”

⁵ Då sade Mose till Israels domare: ”Var och en av er ska bland sina män döda dem som har slutit sig till Baal-Peor.”

⁶ Och se, då kom en man av Israels barn och förde in bland sina bröder en midjanitisk kvinna inför ögonen på Mose och hela Israels församling, medan de stod och grät vid ingången till uppenbarelsetältet.

⁷ När Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, såg det, reste han sig i församlingen och tog ett spjut i handen.

⁸ Han följde efter den israelitiska mannen in i tältet och genomborrade dem båda, den israelitiska mannen och kvinnan genom hennes underliv. Då upphörde hemsökelsen bland Israels barn.

⁹ Men de som omkom genom hemsökelsen utgjorde 24 000.

¹⁰ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹¹ ”Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, har vänt bort min vrede från Israels barn genom att han brann av min lidelse bland dem. Därför har jag inte i min lidelse utrotat Israels barn.

¹² Säg därför: Se, jag sluter med honom ett fridsförbund.

25:4 Gal 3:13. **25:4** häng upp dem Visade avståndstagande inför både Gud och folket. Jfr 5 Mos 13, 21:22f. **25:5** 2 Mos 18:25. **25:7** Ps 106:30f. **25:7** Pinehas Betyder på egyptiska ”mörkhyad”. Han blev senare folkets överstepräst (vers 13, se 31:6 och Jos 22:13f), och hans söner efter honom (1 Krön 6:4). **25:9** 1 Kor 10:8.

¹³ För honom och för hans avkomlingar efter honom ska detta vara ett förbund till ett evigt prästämbete, eftersom han brann för sin Gud och bringade försoning för Israels barn.”

¹⁴ Namnet på den dödade israelitiska mannen, han som döddes tillsammans med den midjanitiska kvinnan, var Simri, Salus son, och han var furste för en familj bland simeoniterna.

¹⁵ Namnet på den dödade midjanitiska kvinnan var Kosbi, dotter till Sur, som var huvudman för en stamfamilj i Midjan.

¹⁶ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹⁷ ”Anfall midjaniterna och slå dem,

¹⁸ för de har anfallit er genom sitt lömska bedrägeri mot er i saken med Peor och med deras syster Kosbi, den midjanitiska furstedottern som döddes på den dag då hemsökelsen drabbade er för Peors skull.”

26

Den andra folkräkningen

¹ Efter hemsökelsen sade HERREN till Mose och till Eleasar, prästen Arons son:

² ”Räkna antalet av Israels barn, hela församlingen, de män som är tjugo år eller äldre, efter deras familjer, alla i Israel som kan göra krigstjänst.”

³ Mose och prästen Eleasar talade då till dem på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko och sade:

⁴ ”Räkna dem som är tjugo år eller äldre”, enligt vad HERREN hade befallt Mose.

Dessa var de israeliter som drog ut ur Egyptens land:

⁵ Ruben var Israels förstfödde. Rubens barn var:

Av Henok henokiternas släkt,

av Pallu palluiternas släkt,

⁶ av Hesron hesroniternas släkt,

av Karmi karmiternas släkt.

⁷ Dessa var rubeniternas släkter. De mönstrade var 43 730.

⁸ Pallus söner var Eliab.

⁹ Eliabs söner var Nemuel, Datan och Abiram.

Det var den Datan och den Abiram, båda utvalda från församlingen, som gjorde uppror mot Mose och Aron tillsammans med gruppen kring Kora när dessa gjorde uppror mot HERREN.

¹⁰ Då öppnade jorden sitt gap och slukade dem tillsammans med Kora, och hans grupp omkom genom att elden förtärde de 250 männen, och de blev ett varnande exempel.

¹¹ Men Koras söner omkom inte.

¹² Simeons barn, efter deras släkter, var:

Av Nemuel nemueliternas släkt,

av Jamin jaminiternas släkt,

av Jakin jakiniternas släkt,

¹³ av Sera seraiternas släkt,

av Saul sauliternas släkt.

¹⁴ Dessa var simeoniternas släkter, 22 200.

¹⁵ Gads barn, efter deras släkter, var:

Av Sefon sefoniternas släkt,

av Haggi haggiternas släkt,

av Shuni shuniternas släkt,

¹⁶ av Osni osniternas släkt,

av Eri eriternas släkt,

¹⁷ av Arod aroditernas släkt,

av Areli areliternas släkt.

¹⁸ Dessa var Gads barns släkter. De mönstrade var 40 500.

¹⁹ Judas söner var Er och Onan, men Er och Onan dog i Kanaans land.

²⁰ Juda barn, efter deras släkter, var:

Av Shela shelaiternas släkt,

av Peres peresiternas släkt,

av Sera seraiternas släkt.

²¹ Peres barn var:

Av Hesron hesroniternas släkt,

av Hamul hamuliternas släkt.

²² Dessa var Juda släkter. De mönstrade var 76 500.

²³ Isaskars barn, efter deras släkter, var:

Av Tola tolaiternas släkt,

av Puva puniternas släkt,

²⁴ av Jashub jashubiternas släkt,

av Simron simroniternas släkt.

²⁵ Dessa var Isaskars släkter. De mönstrade var 64 300.

²⁶ Sebulons barn, efter deras släkter, var:

Av Sered serediternas släkt,

av Elon eloniternas släkt,

av Jaleel jaleeliternas släkt.

²⁷ Dessa var sebuloniternas släkter. De mönstrade var 60 500.

28 Josefs barn, efter deras släkter, var Manasse och Efraim.

29 Manasses barn var:

Av Makir makiriternas släkt. Och Makir blev far till Gilead.

Av Gilead kom gileaditernas släkt.

30 Dessa var Gileads barn:

Av Ieser ieseriternas släkt,

av Helek helekитernas släkt,

31 av Asriel asrieliternas släkt,

av Shekem sikemiternas släkt,

32 av Shemida shemidaiternas släkt,

av Hefer heferiternas släkt.

33 Men Selofhad, Hefers son, hade inga söner utan endast döttrar. Selofhads döttrar hette Mahela, Noa, Hogla, Milka och Tirsä.

34 Dessa var Manasses släkter. De mönstrade var 52 700.

35 Dessa var Efraims barn, efter deras släkter:

Av Shutela shutelaiternas släkt,

av Beker bekeriternas släkt,

av Tahan tahaniternas släkt.

36 Shutelas barn var:

Av Eran eraniternas släkt.

37 Dessa var Efraims barns släkter. De mönstrade var 32 500. Dessa var Josefs barn, efter deras släkter.

38 Benjamins barn, efter deras släkter, var:

Av Bela belaiternas släkt,

av Ashbel ashbeliternas släkt,

av Ahiram ahiramiternas släkt,

39 av Shufam shufamiternas släkt,
av Hufam hufamiternas släkt.

40 Belas söner var Ard och Naaman:

av Ard arditernas släkt,
av Naaman naamiternas släkt.

41 Dessa var Benjamins barn, efter deras släkter.
De mönstrade var 45 600.

42 Dessa var Dans barn, efter deras släkter:

Av Shuham shuhamiternas släkt.

Dessa var Dans släkter efter deras släkter.

43 Suhamiternas släkter som mönstrades var 64 400.

44 Ashers barn, efter deras släkter, var:

Av Jimna jimnaiternas släkt,

av Jisvi jisviternas släkt,

av Beria beriaiternas släkt.

45 Av Berias barn:

Av Heber heberiternas släkt,

av Malkiel malkieliternas släkt.

46 Ashers dotter hette Sera.

47 Dessa var Ashers barns släkter. De mönstrade var
53 400.

48 Naftali barn, efter deras släkter, var:

Av Jaseel jaseeliternas släkt,

av Guni guniternas släkt,

49 av Jeser jeseriternas släkt,

av Shillem shillemiternas släkt.

50 Dessa var Naftalis släkter efter deras släkter. De
mönstrade var 45 400.

51 Dessa var de mönstrade av Israels barn, 601 730.

26:39 Shufam Andra handskrifter: "Shefufam". **26:40** av
Ard Orden saknas i den masoretiska texten men återfinns i Septu-
aginta och Peshitta. **26:51** 2 Mos 12:37, 4 Mos 2:32.

52 HERREN talade till Mose. Han sade:

53 ”Åt dessa ska landet utskiftas till arvedel, efter antalet namn.

54 Åt en större stam ska du ge en större arvedel och åt en mindre stam en mindre arvedel. Varje stam ska få sin arvedel efter antalet av dem som mönstrats.

55 Men landet ska utskiftas genom lottkastning. Efter namnen på sina fädernestammar ska de få sina arvedelar.

56 Efter lottens utslag ska varje stam, större eller mindre, få sin arvedel.”

57 Dessa var de av Levi stam som mönstrades efter sina släkter:

Av Gershon gershoniternas släkt,

av Kehat kehatiternas släkt,

av Merari merariternas släkt.

58 Dessa var leviternas släkter:

libniternas släkt,

hebroniternas släkt,

mahliternas släkt,

mushiternas släkt,

koraiternas släkt.

Och Kehat var far till Amram.

59 Amrams hustru hette Jokebed, Levis dotter, som föddes åt Levi i Egypten. Hon födde åt Amram: Aron, Mose och deras syster Mirjam.

60 Åt Aron föddes Nadab och Abihu, Eleasar och Itamar.

26:54 4 Mos 33:54. **26:57** 2 Mos 6:16f, 4 Mos 3:17f. **26:58** far På hebreiska används ”far” ibland i betydelsen ”förfader” (jfr ”dotter” i vers 59). **26:59** 2 Mos 6:20.

61 Men Nadab och Abihu dog när de bar fram främmande eld inför HERRENS ansikte.

62 De mönstrade var 23 000, alla av manligt kön som var en månad gamla eller äldre. De hade inte blivit mönstrade bland Israels barn, eftersom de inte hade fått någon arvedel bland Israels barn.

63 Dessa var de som mönstrades av Mose och prästen Eleasar, när de mönstrade Israels barn på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko.

64 Bland dessa fanns ingen av dem som förut hade mönstrats av Mose och prästen Aron när de mönstrade Israels barn i Sinai öken,

65 för om dem hade HERREN sagt: ”De ska dö i öknen.” Ingen fanns kvar av dem förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

27

Selofhads döttrar

1 Döttrarna till Selofhad trädde fram. Selofhad var son till Hefer, son till Gilead, son till Makir, son till Manasse, av Manasses, Josefs sons, släkter. Döttrarna hette Mahla, Noa, Hogla, Milka och Tirsa.

2 De stod inför Mose och prästen Eleasar, furstarna och hela församlingen vid ingången till uppenbarelsetältet och sade:

3 ”Vår far dog i öknen, men han tillhörde inte Koras grupp som gaddade ihop sig mot HERREN. Han dog genom egen synd, och han hade inga söner.

26:61 3 Mos 10:1f, 16:1, 4 Mos 3:4, 1 KrÖn 24:2.

26:64 4 Mos 1:18.

26:65 4 Mos 14:29f, 32:10f, 1 Kor 10:5.

27:1 4 Mos 26:33, 36:2,

Jos 17:3f. 27:3 4 Mos 16:31f.

⁴ Varför skulle vår fars namn försvinna ur hans släkt bara för att han inte hade någon son? Ge oss nu en besittning bland vår fars bröder.”

⁵ Mose bar fram deras sak inför HERRENS ansikte.

⁶ Och HERREN sade till Mose:

⁷”Selofhads döttrar har rätt i vad de säger. Du ska ge dem en arvsbesittning bland deras fars bröder genom att låta deras fars arvedel gå över till dem.

⁸ Du ska säga till Israels barn: Om en man dör och han inte efterlämnar någon son, ska ni låta hans arvedel gå över till hans dotter.

⁹ Men om han inte har någon dotter, ska ni ge hans arvedel åt hans bröder.

¹⁰ Har han inte några bröder, ska ni ge hans arvedel åt hans fars bröder.

¹¹ Men om hans far inte har några bröder, ska ni ge hans arvedel åt närmaste släkting som då ska ta den i besittning. Detta ska vara en laglig rätt för Israels barn, så som HERREN har befallt Mose.”

Josua utses till Moses efterträdare

¹² HERREN sade till Mose: ”Stig upp på Abarimberget och se det land som jag har gett åt Israels barn.

¹³ Men när du har sett det ska också du samlas till ditt folk, liksom din bror Aron,

¹⁴ för ni var upproriska mot mitt ord i öknen Zin när församlingen tvistade med mig. Ni höll mig inte helig inför deras ögon vid vattnet, Meribas vatten vid Kadesh i öknen Zin.”

¹⁵ Mose talade till HERREN. Han sade:

16 ”Må HERREN, den Gud som råder över anden i allt kött, sätta en man över församlingen

17 som kan gå i spetsen för dem när de drar ut och kommer tillbaka, och som kan vara deras ledare och anförare så att HERRENS församling inte blir som får utan herde.”

18 HERREN svarade Mose: ”Ta Josua, Nuns son, en man som har Anden, och lägg din hand på honom.

19 Du ska ställa honom inför prästen Eleasar och hela församlingen och insätta honom i hans tjänst inför deras ögon.

20 Ge honom något av din auktoritet så att hela Israels församling lyder honom.

21 Han ska stå inför prästen Eleasar, som genom urims dom ska hämta svar åt honom inför HERRENS ansikte. Efter hans ord ska de dra ut och efter hans ord komma tillbaka, han själv och alla Israels barn med honom, hela församlingen.”

22 Mose gjorde som HERREN hade befallt honom. Han tog Josua och förde fram honom inför prästen Eleasar och hela församlingen.

23 Och Eleasar lade sina händer på honom och insatte honom i hans tjänst, så som HERREN hade sagt genom Mose.

28

De dagliga offren

27:17 Sak 10:2, Matt 9:36.

27:18 5 Mos 34:9.

27:18 An-

den Annan översättning: ”ande”.

27:21 2 Mos 28:30.

27:21 urims

dom Urim och tummim var två stenar, kanske ljus och mörk, som användes för att söka Guds vilja genom lottkastning (4 Mos 27:21, 1 Sam 28:6, Ords 16:33).

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”Befall Israels barn och säg till dem: Var noga med att ni på bestämd tid bär fram mina offer, min mat av mina eldsoffer, till en ljuvlig doft för mig.

³ Och säg till dem: Detta är vad ni ska offra åt HERREN som eldsoffer: två felfria årsgamla lamm som ständigt återkommande brännoffer varje dag.

⁴ Det ena lammet ska du offra på morgonen, och det andra lammet ska du offra i skymningen.

⁵ Och som matoffer ska du offra en tiondels efa fint mjöl, blandat med en fjärdedels hin olja av stötta oliver.

⁶ Detta är det dagliga brännoffret som offrades på Sinai berg till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

⁷ Som dryckesoffer till det ska du offra en fjärdedels hin för varje lamm. I helgedomen ska dryckesoffer av stark dryck utgutas åt HERREN.

⁸ Det andra lammet ska du offra i skymningen. Med likadant matoffer och dryckesoffer som på morgonen ska du offra det, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

Sabbatsoffret

⁹ På sabbatsdagen ska du offra två felfria årsgamla lamm och två tiondels efa fint mjöl blandat med olja som matoffer, med tillhörande dryckesoffer.

28:3 2 Mos 29:38f.   **28:4** i skymningen Ordagrant ”mellan aftnarna”. Tolkades längre fram som kl 15, mitt emellan solnedgången och middagstiden då solen börjar sjunka, och förknippades med ”bönen vid nionde timmen” (Apg 3:1).   **28:5** en tiondels efa ... en fjärdedels hin Ca 2,2 liter mjöl och 1 liter olja och vin.

10 Detta är sabbatsbrännoffret, som ska offras varje sabbat utöver det dagliga brännoffret, med tillhörande dryckesoffer.

Nymånadsoffret

11 På era nymånadsdagar ska ni som brännoffer åt HERREN offra två ungtjurar, en bagge och sju felfria årsgamla lamm

12 samt tre tiondels efa fint mjöl blandat med olja som matoffer till varje tjur, och två tiondels efa fint mjöl blandat med olja som matoffer till baggen,

13 och en tiondels efa fint mjöl blandat med olja som matoffer till varje lamm. Detta är ett brännoffer till en ljuvlig doft, ett eldoffer åt HERREN.

14 De tillhörande dryckesoffren ska vara en halv hin vin till varje tjur, en tredjedels hin till baggen och en fjärdedels hin till varje lamm. Detta är nymånadsbrännoffret som ska offras i var och en av årets månader.

15 Dessutom ska ni offra en bock till syndoffer åt HERREN. Den ska offras tillsammans med det dagliga brännoffret, med tillhörande dryckesoffer.

Påskoffren

16 I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, är HERRENS påsk.

28:11 nymånadsdagar Firades med en dag för vila, fest och gudstjänst (10:10, 1 Sam 20:5f, Jes 66:23). **28:13** tre ... två ... en tiondels efa fint mjöl Ca 7 liter, 4,5 liter och 2,2 liter. **28:14** en halv hin vin ... en tredjedels ... en fjärdedels Ca 1,8 liter, 1,2 liter och 1 liter. **28:16** 2 Mos 12:18f, 23:14f, 3 Mos 23:5f, 5 Mos 16:1f. **28:16** påsk Högtid kring påskalammet (2 Mos 12:21f, Luk 22:7f, 1 Kor 5:7) och befrielsen från Egypten. Infaller i mars-april. Se även 3 Mos 23:4f, 5 Mos 16.

17 På femtonde dagen i samma månad är högtid. Då ska man äta osyrat bröd i sju dagar.

18 På den första dagen ska man hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras.

19 Och som eldsoffer, som brännoffer åt HERREN, ska ni offra: två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm, som ska vara felfria.

20 Som matoffer till det ska ni offra fint mjöl blandat med olja. Tre tiondels efa ska ni offra till varje ungtjur, två tiondels efa till baggen,

21 och en tiondels efa ska du offra till vart och ett av de sju lammen.

22 Dessutom ska ni offra en syndofferbock som ska bringa försoning för er.

23 Detta ska ni offra förutom morgonens brännoffer, som utgör det dagliga brännoffret.

24 Likadana offer ska ni offra varje dag i sju dagar, matoffer och eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN. Tillsammans med det dagliga brännoffret ska detta offras med tillhörande dryckesoffer.

25 På den sjunde dagen ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras.

Veckohögtidens offer

26 På den dag då förstlingsskörden bärgas, då ni vid er veckohögtid bär fram ett offer åt HERREN av den nya grödan, ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras.

28:26 3 Mos 23:15f.

28:26 er veckohögtid Pingsten vid veteskörden i maj-juni. Se 3 Mos 23:15f med noter.

²⁷ Som brännoffer till en ljuvlig doft för HERREN ska ni då offra två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm,

²⁸ och som matoffer till det fint mjöl blandat med olja: tre tiondels efa till varje tjur, två tiondels efa till baggen,

²⁹ och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

³⁰ Dessutom ska ni offra en bock som ska bringa försoning för er.

³¹ Förutom det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer ska ni offra detta, med tillhörande dryckesoffer. Djuren ska vara felfria.

29

Nyårshögtidens offer

¹ I sjunde månaden, på första dagen i månaden, ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras. Den ska för er vara en dag med basunklang.

² Som brännoffer till en ljuvlig doft för HERREN ska ni offra en ungtjur, en bagge, sju felfria årsgamla lamm,

³ och som matoffer till det fint mjöl blandat med olja: tre tiondels efa till tjuren, två tiondels efa till baggen,

⁴ och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

29:1 3 Mos 23:24f.   **29:1** sjunde månaden, på första dagen Vid nymåne i september-oktober infaller basunhögtiden som senare fick namnet Rosh Hashaná (nyår). Se 3 Mos 23:24f.

⁵ Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer som ska bringa försoning för er,

⁶ förutom nymånadsbrännoffret med tillhörande matoffer, det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffren i enlighet med föreskrifterna för dem, allt till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

Försoningsdagens offer

⁷ På tionde dagen i samma sjunde månad ska ni hålla en helig sammankomst. Ni ska då fasta och inte utföra något arbete.

⁸ Som brännoffer till en ljuvlig doft för HERREN ska ni offra en ungtjur, en bagge, sju felfria årgamla lamm,

⁹ och som matoffer till det fint mjöl blandat med olja: tre tiondels efa till tjuren, två tiondels efa till baggen,

¹⁰ och en tiondels efa till vart och ett av de sju lammen.

¹¹ Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer, utöver försoningssyndoffret och det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och deras dryckesoffer.

Lövhyddohögtidens offer

¹² På femtonde dagen i sjunde månaden ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete

---

29:6 4 Mos 28:3f, 11f.   **29:7** 3 Mos 16:29f, 23:27f.   **29:7** tionde dagen Den stora försoningsdagen, hebr. Yom Kippúr. Se 3 Mos 16 och 23:27f.   **29:12** 3 Mos 23:34f.   **29:12** femtonde dagen i sjunde månaden Vid fullmånen i september-oktober infaller lövhyddohögtiden. Se 3 Mos 23:33f, 5 Mos 16:13f, Neh 8:14f, Joh 7:2f.

utföras, utan ni ska fira en HERRENS högtid i sju dagar.

¹³ Och som brännoffer, som eldsoffer, ska ni då till en ljuvlig doft för HERREN offra tretton ungtjurar, två baggar, fjorton felfria årsgamla lamm,

¹⁴ och som matoffer till det fint mjöl blandat med olja: tre tiondels efa till var och en av de tretton tjurarna, två tiondels efa till var och en av de två baggarna,

¹⁵ och en tiondels efa till vart och ett av de fjorton lammen.

¹⁶ Dessutom ska ni offra en bock till syndoffer, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

¹⁷ På andra dagen ska ni offra tolv ungtjurar, två baggar och fjorton felfria årsgamla lamm,

¹⁸ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjurarna, baggarna och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

¹⁹ Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

²⁰ På tredje dagen ska ni offra elva tjurar, två baggar, fjorton felfria årsgamla lamm

²¹ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjurarna, baggarna och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

²² Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

²³ På fjärde dagen ska ni offra tio tjurar, två baggar och fjorton felfria årsgamla lamm

²⁴ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjurarna, baggarna och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

²⁵ Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

²⁶ På femte dagen ska ni offra nio tjurar, två baggar och fjorton felfria årsgamla lamm

²⁷ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjurarna, baggarna och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

²⁸ Dessutom ska ni offra en syndofferbock, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

²⁹ På sjätte dagen ska ni offra åtta tjurar, två baggar och fjorton felfria årsgamla lamm

³⁰ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjurarna, baggarna och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

³¹ Dessutom ska ni offra en syndofferbock, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

³² På sjunde dagen ska ni offra sju tjurar, två baggar och fjorton felfria årsgamla lamm,

³³ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjurarna, baggarna och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

³⁴ Dessutom ska ni offra en syndofferbock, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

³⁵ På åttonde dagen ska ni hålla en högtidssamling. Då ska inget arbete utföras.

³⁶ Som brännoffer, som eldoffer, ska ni då offra till en ljuvlig doft för HERREN en tjur, en bagge, sju felfria årsgamla lamm,

³⁷ med det matoffer och dryckesoffer som ska offras tillsammans med dem, med tjuren, baggen och lammen efter deras antal på föreskrivet sätt.

³⁸ Dessutom ska ni offra en syndofferbock, utöver det dagliga brännoffret med tillhörande matoffer och dryckesoffer.

³⁹ Detta ska ni offra åt HERREN vid era högtider förutom era löftesoffer och frivilliga offer, vare sig det är brännoffer, matoffer, dryckesoffer eller gemenskapsoffer.”

30

¹ Mose sade detta till Israels barn, precis som HERREN hade befallt Mose.

Lagar om löften

² Mose talade till huvudmännen för Israels barns stammar. Han sade: ”Detta är vad HERREN har befallt:

³ Om en man ger ett löfte åt HERREN eller svär en ed med en bestämd förpliktelse, får han inte bryta sitt ord. Han ska i allt göra vad hans mun har talat.

⁴ Om en kvinna ger ett löfte åt HERREN medan hon bor kvar i sin fars hus och ännu är ung, och därmed förpliktar sig till något,

⁵ och hennes far har hört hennes löfte och den förpliktelse hon åtagit sig och han inte säger något till henne, så ska alla hennes löften ha gällande kraft och alla förpliktelser hon åtagit sig stå kvar.

⁶ Men om hennes far samma dag han hör det säger nej till det, ska hennes löften och förpliktelser vara utan gällande kraft, och HERREN ska förlåta henne eftersom hennes far sade nej till henne.

⁷ Om hon gifter sig, och löften vilar på henne, eller något obetänksamt ord från hennes läppar binder henne,

⁸ och hennes man får höra om det men inte talar med henne om det samma dag han hör det, då ska hennes löften ha gällande kraft och hennes förpliktelser stå kvar.

⁹ Men om hennes man samma dag han får höra det säger nej till det, då upphäver han hennes löfte och det obetänksamma ord från hennes läppar som hon bundit sig med, och HERREN ska förlåta henne.

¹⁰ Men ett löfte från en änka eller en frånskild kvinna ska ha gällande kraft för henne, vad hon än har förbundit sig till.

¹¹ Om en kvinna som lever med sin man ger ett löfte eller med ed förpliktar sig till något,

¹² och hennes man hör det men inte säger något till henne om det och inte säger nej till henne, då ska alla hennes löften ha gällande kraft och alla hennes förpliktelser stå kvar.

¹³ Men om hennes man upphäver dem samma dag han hör dem, då ska allt som hennes läppar har talat vara utan gällande kraft, om det än gäller löften eller någon bestämd förpliktelse. Hennes man har upphävt dem, därför ska HERREN förlåta henne.

¹⁴ Varje löfte och varje edlig förpliktelse att fasta kan hennes man stadfästa eller upphäva.

¹⁵ Men om hennes man inte den dagen eller nästa dag säger något till henne om det, stadfäster han alla hennes löften och alla hennes förpliktelser. Han ger dem gällande kraft genom att inte säga något till henne samma dag han hör dem.

¹⁶ Men om han upphäver dem en tid efter det att han har hört dem, då kommer han att bära på hennes missgärning.”

¹⁷ Detta är de stadgar som HERREN gav Mose angående en man och hans hustru, och angående en far och hans dotter, medan hon ännu är ung och bor i sin fars hus.

31

Kriget mot Midjan

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”Ta hämnd på midjaniterna för Israels barn. Därefter ska du samlas till ditt folk.”

³ Och Mose sade till folket: ”Låt några av era män beväpna sig till strid. De ska rycka ut mot Midjan och utföra HERRENS hämnd på Midjan.

⁴ Tusen man från var och en av Israels alla stammar ska ni sända ut i striden.”

31:2 4 Mos 25:17f. **31:2** hämnd på midjaniterna Efter förförelsen och hemsökelsen i kap 25 (jfr 5 Mos kap 7 och 13).

⁵ Då avskiljdes ur Israels ätter tusen man av varje stam, tolv tusen man beväpnade till strid.

⁶ Dessa sände Mose ut i striden, tusen man ur varje stam, tillsammans med Pinehas, prästen Eleasars son, som tog de heliga föremålen och larmtrumpeterna i sin hand.

⁷ De gick i krig mot Midjan, så som HERREN hade befallt Mose, och de dödade alla av manligt kön.

⁸ Tillsammans med andra som blev slagna av dem dödades också de midjanitiska kungarna Evi, Rekem, Sur, Hur och Reba, fem midjanitiska kungar. Också Bileam, Beors son, dödade de med svärd.

⁹ Israels barn förde bort Midjans kvinnor och barn som fångar, och alla deras dragdjur, all deras boskap och allt deras gods tog de som byte.

¹⁰ Alla deras städer där de bodde och alla deras tärtläger brände de upp i eld.

¹¹ De tog med sig allt bytet och allt de hade rövat, både människor och boskap,

¹² och förde fångarna och det rövade och bytet till Mose och prästen Eleasar och till Israels barns församling i lägret på Moabs hedar, vid Jordan mitt emot Jeriko.

Hären återvänder

¹³ Mose och prästen Eleasar och församlingens alla furstar gick för att möta dem utanför lägret.

¹⁴ Men Mose blev upprörd över krigsbefälet, både överbefälen och underbefälen, när de kom tillbaka från kriget.

¹⁵ Mose sade till dem: "Låt ni alla kvinnor leva?"

16 Det var ju de som efter Bileams råd förledde Israels barn till otrohet mot HERREN i saken med Peor, så att hemsökelsen drabbade HERRENS församling.

17 Döda nu alla pojkar, och döda alla kvinnor som har legat med en man.

18 Men alla flickor som inte har legat med en man ska ni låta leva och spara åt er själva.

19 Och ni ska vara utanför lägret i sju dagar. Var och en som har dödat någon människa, och var och en som har rört vid någon slagen ska rena sig på tredje dagen och på sjunde dagen. Det gäller er själva och era fångar.

20 Ni ska rena alla kläder, allt som är tillverkat av skinn, allt som är gjort av gethår och alla föremål av trä.”

21 Prästen Eleasar sade till de stridsmän som hade deltagit i kriget: ”Detta är den lagstadga som HERREN har befallt Mose:

22 Guld och silver, koppar, järn, tenn och bly,

23 allt som tål eld ska ni låta gå genom eld så att det blir rent. Men det ska också renas med reningsvatten. Och allt som inte tål eld ska ni låta gå genom vatten.

24 På sjunde dagen ska ni tvätta era kläder och så vara rena. Därefter får ni gå in i lägret.”

Fördelning av bytet

25 HERREN sade till Mose:

31:16 4 Mos 22:5f, 25:1f, 2 Petr 2:15.   **31:18** låta leva Detta reglerades i 5 Mos 21:10f.   **31:19** 4 Mos 19:11, 16.   **31:19** rena sig Efter att ha rört döda människor (se 19:11f).   **31:23** 4 Mos 19:9.

26 ”Tillsammans med prästen Eleasar och huvudmännen för församlingen ska du göra en beräkning över det tagna bytet av människor och boskap.

27 Sedan ska du dela bytet i två delar mellan de krigare som deltagit i striden och hela församlingen.

28 Som skatt åt HERREN ska du ta från det krigsfolk som har varit med i striden: en ay var femhundra av människor, kor, åsnor och får.

29 Ta detta av deras hälft och ge det åt prästen Eleasar som en offergåva åt HERREN.

30 Och från Israels barns hälft ska du ta var femtionde av människor, kor, åsnor, får och all boskap och ge det till leviterna, som ska ha vården om HERRENS tabernakel.”

31 Mose och prästen Eleasar gjorde som HERREN hade befallt Mose.

32 Och bytet, resten av det som krigsfolket hade tagit, utgjorde: av får 675 000,

33 av kor 72 000,

34 av åsnor 61 000

35 och av människor, kvinnor som inte legat med någon man, tillsammans 32 000.

36 Hälften av bytet, den del som tillföll dem som deltagit i striden, utgjorde:

av får 337 500,

37 varav skatten åt HERREN utgjorde 675 får,

38 av kor 36 000, varav skatten åt HERREN utgjorde 72,

39 av åsnor 30 500, varav skatten åt HERREN utgjorde 61,

40 av människor 16 000, varav skatten åt HERREN utgjorde 32 personer.

⁴¹ Och skatten, den för HERREN bestämda gåvan, gav Mose åt prästen Eleasar, så som HERREN hade befallt Mose.

⁴² Den hälft som tillföll Israels barn och som Mose hade avskilt från krigsfolkets del,

⁴³ den hälft som tillföll församlingen, utgjorde: av får 337 500,

⁴⁴ av kor 36 000,

⁴⁵ av åsnor 30 500

⁴⁶ och av människor 16 000.

⁴⁷ Ur den hälft som tillföll israeliterna tog Mose ut var femtionde, både av människor och boskap, och gav det till leviterna som hade ansvar för HERRENS tabernakel, så som HERREN hade befallt Mose.

⁴⁸ Befälhavarna över härens avdelningar, både överbefälen och underbefälen, kom fram till Mose

⁴⁹ och sade till honom: ”Dina tjänare har räknat antalet krigsmän som vi har haft under vårt befäl, och ingen man fattas bland oss.

⁵⁰ Därför har nu var och en av oss som en offergåva åt HERREN burit fram det som han kommit över av guldsmycken – armband, ringar, örhängen och halssmycken – för att bringa försoning för oss inför HERRENS ansikte.”

⁵¹ Mose och prästen Eleasar tog emot guldets från dem, alla slags klenoder.

⁵² Guldets som gavs som gåva åt HERREN av överbefälen och underbefälen utgjorde sammanlagt 16 750 siklar.

⁵³ Krigsfolket hade tagit byte, var och en för sig.

⁵⁴ Och Mose och prästen Eleasar tog emot guldet från överbefälen och underbefälen och bar in det i uppenbarelsetältet, för att det skulle bringa Israels barn i åminnelse inför HERRENS ansikte.

32

Stammarna öster om Jordan

¹ Rubens barn och Gads barn hade stora och mycket talrika boskapshjordar. När de såg Jaesers land och Gileads land fann de att det var en god trakt för boskap.

² Gads barn och Rubens barn kom då till Mose och prästen Eleasar och församlingens furstar och sade:

³ ”Atarot, Dibon, Jaeser, Nimra, Heshbon, Eleale, Sebam, Nebo och Beon,

⁴ det land som HERREN har vunnit åt Israels församling, är ett land för boskap, och dina tjänare har boskap.”

⁵ De sade vidare: ”Om vi har funnit nåd inför dina ögon, så ge detta land till dina tjänare som besittning. Låt oss slippa gå över Jordan.”

⁶ Men Mose sade till Gads barn och Rubens barn: ”Ska ni stanna här medan era bröder drar ut i krig?

⁷ Varför vill ni göra Israels barn modlösa så att de inte vill gå över floden in i det land som HERREN har gett dem?

⁸ Så gjorde också era fäder när jag sände dem från Kadesh-Barnea för att bese landet.

⁹ När de hade dragit upp till Druvdalen och sett landet, gjorde de Israels barn modlösa så att de

---

32:1 Jaesers land Ett par mil söder om floden Jabbok (se 21:32), öster om Jordan liksom Gilead. **32:2** 4 Mos 21:30, 32. **32:9** 4 Mos 13:3f, 24f.

inte ville gå in i det land som HERREN hade gett dem.

¹⁰ HERRENS vrede blossade upp den dagen, och han svor denna ed:

¹¹ Av de män som drog upp ur Egypten ska ingen som är tjugo år eller äldre få se det land som jag med ed har lovat Abraham, Isak och Jakob, eftersom de inte i allt har följt mig,

¹²ingen utom Kaleb, kenisiten Jefunnes son, och Josua, Nuns son, för de har i allt följt HERREN.

¹³ Så brann HERRENS vrede mot Israel, och han lät dem irra omkring i öknen i fyrtio år tills hela släktet var borta som hade gjort det som var ont i HERRENS ögon.

¹⁴ Och se, ni har trätt i era fäders ställe, ni syndiga mäns avkomma, och ökar än mer HERRENS glödande vrede mot Israel!

¹⁵ Om ni vänder er bort ifrån honom, kommer han att låta dem bli kvar i öknen ännu längre och ni drar fördärv över hela detta folk.”

¹⁶ Då kom de fram till Mose och sade: ”Låt oss här bygga inhägnader åt vår boskap och städer åt våra barn.

¹⁷ Själva ska vi genast beväpna oss och dra ut i spetsen för Israels barn tills vi har fört dem till deras plats. Under tiden kan våra barn bo i de befästa städerna, trygga från landets invånare.

¹⁸ Vi ska inte återvända hem förrän Israels barn har fått var och en sin arvedel.

¹⁹ Vi vill nämligen inte ha vår arvedel med dem, på andra sidan Jordan och längre bort, utan vår

arvedel har tillfallit oss här på denna sida av Jordan, på östra sidan.”

²⁰ Mose svarade dem: ”Om ni gör detta, om ni beväpnar er inför HERREN till kriget

²¹ så att alla era beväpnade män går över Jordan inför HERREN, tills han har fördrivit sina fiender inför sig

²² och landet blivit underkuvat inför HERREN, då kan ni sedan vända tillbaka och vara utan skuld mot HERREN och mot Israel. Detta land ska då bli er besittning inför HERRENS ansikte.

²³ Men om ni inte gör detta, se, då syndar ni mot HERREN, och ni ska veta att er synd ska drabba er.

²⁴ Bygg städer åt era barn och inhägnader åt er boskap och gör som ni har sagt.”

²⁵ Gads barn och Rubens barn sade till Mose: ”Dina tjänare ska göra så som min herre befäller.

²⁶ Våra barn, våra hustrur, vår boskap och alla våra dragdjur ska bli kvar här i Gileads städer.

²⁷ Men dina tjänare, alla som är beväpnade för krig, ska dra över dit och strida inför HERRENS ansikte så som min herre har sagt.”

²⁸ Mose gav då befallning om dem åt prästen Eleasar och åt Josua, Nuns son, och åt huvudmännen för familjerna inom Israels barns stammar.

²⁹ Mose sade till dem: ”Om Gads barn och Rubens barn går över Jordan med er, alla de som är beväpnade till strid inför HERRENS ansikte, och landet blir kuvat inför er, då ska ni ge dem landet Gilead till besittning.

³⁰ Men om de inte drar beväpnade över med er, ska de få sin besittning bland er i Kanaans land.”

³¹ Gads barn och Rubens barn svarade: "Vad HERREN har sagt till dina tjänare, det vill vi göra.

³² Inför HERRENS ansikte ska vi beväpnade dra över till Kanaans land men få vår arvsbesittning här på denna sidan Jordan."

³³ Mose gav åt dem, åt Gads barn och Rubens barn och ena hälften av Manasse, Josefs sons, stam: amoreernas kung Sichons rike, och Bashans kung Ogs rike. Han gav dem landet med städer och områdena kring städerna.

³⁴ Gads barn byggde upp Dibon, Atarot, Aroer,

³⁵ Atrot-Shofan, Jaeser, Jogbeha,

³⁶ Bet-Nimra och Bet-Haran, befästa städer med inhägnader för boskap.

³⁷ Rubens barn byggde upp Heshbon, Eleale, Kirjatajim,

³⁸ Nebo och Baal-Meon, vilkas namn har ändrats, och Sibma. Och de gav namn åt städerna som de byggde upp.

³⁹ Makirs, Manasses sons, barn drog bort till Gilead och intog det och fördrev amoreerna som bodde där.

⁴⁰ Mose gav Gilead åt Makir, Manasses son, och han bosatte sig där.

⁴¹ Och Jair, Manasses son, drog ut och intog deras byar och kallade dem Jairs byar.

⁴² Noba drog ut och intog Kenat med dess underlydande orter och kallade det Noba efter sitt eget namn.

32:33 5 Mos 3:12f, Jos 13:8f, 22:4.

32:39 1 Mos 50:23.

32:41

5 Mos 3:14, Dom 10:3f, 1 Krön 2:21f.

33

Vandringen från Egypten till Moab

¹ Detta är Israels barns lägerplatser, när de med sina härskaror drog ut ur Egyptens land, under ledning av Mose och Aron.

² På HERRENS befallning upptecknade Mose de platser som de på sina vandringar bröt upp från. Detta var deras vandringar, efter de platser som de bröt upp från:

³ De bröt upp från Raamses i första månaden, på femtonde dagen i första månaden. Dagen efter påskhögtiden drog Israels barn orädda ut inför ögonen på alla egyptier,

⁴ medan egyptierna begravde alla de förstfödda som HERREN hade slagit bland dem när HERREN höll dom över deras gudar.

⁵ Israels barn bröt upp från Raamses och slog läger i Suckot.

⁶ De bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, där öknen börjar.

⁷ De bröt upp från Etam och vände tillbaka till Pi-Hahiroth som ligger mitt emot Baal-Sefon, och slog läger framför Migdol.

⁸ De bröt upp från Hahiroth och gick rakt genom havet in i öknen och vandrade tre dagsresor i Etams öken, och slog läger i Mara.

33:3 2 Mos 12:37, 14:8. **33:3** Raamses Förrådsstad i östra Nildeltat (1 Mos 47:11, 2 Mos 1:11, 12:37). **33:3** orädda Ordagrant: "med upplyft hand". **33:4** 2 Mos 12:12. **33:6** 2 Mos 13:20. **33:7** 2 Mos 14:2. **33:8** 2 Mos 14:22, 15:22f. **33:8** Mara Betyder "bitter", en vattensamling som renades (2 Mos 15:23).

⁹ De bröt upp från Mara och kom till Elim. I Elim fanns tolv vattenkällor och sjuttio palmträd, och de slog läger där.

¹⁰ De bröt upp från Elim och slog läger vid Röda havet.

¹¹ De bröt upp från Röda havet och slog läger i öknen Sin.

¹² De bröt upp från öknen Sin och slog läger i Dofka.

¹³ De bröt upp från Dofka och slog läger i Alush.

¹⁴ De bröt upp från Alush och slog läger i Refidim, där det inte fanns vatten för folket att dricka.

¹⁵ De bröt upp från Refidim och slog läger i Sinai öken.

¹⁶ De bröt upp från Sinai öken och slog läger i Kibrot-Hattaava.

¹⁷ De bröt upp från Kibrot-Hattaava och slog läger i Haserot.

¹⁸ De bröt upp från Haserot och slog läger i Ritma.

¹⁹ De bröt upp från Ritma och slog läger i Rimmon-Peres.

²⁰ De bröt upp från Rimmon-Peres och slog läger i Libna.

²¹ De bröt upp från Libna och slog läger i Rissa.

33:9 2 Mos 15:27. **33:11** 2 Mos 16:1. **33:14** 2 Mos 17:1. **33:14** Refidim Här kom vatten ur klippan och folket kämpade mot Amalek (2 Mos 17). **33:15** 2 Mos 19:1f. **33:15** slog läger i Sinai ökenFolket stannade här nästan ett år (2 Mos 19:1, 4 Mos 10:11). **33:16** 4 Mos 11:34. **33:16** Kibrot-Hattaava Betyder "begärets gravar" (se 11:34). **33:17** 4 Mos 11:35. **33:17** Haserot Platsen för konflikten mellan Mirjam, Aron och Mose (kap 12).

²² De bröt upp från Rissa och slog läger i Kehelata.

²³ De bröt upp från Kehelata och slog läger vid berget Shefer.

²⁴ De bröt upp från berget Shefer och slog läger i Harada.

²⁵ De bröt upp från Harada och slog läger i Makhelot.

²⁶ De bröt upp från Makhelot och slog läger i Tahat.

²⁷ De bröt upp från Tahat och slog läger i Tera.

²⁸ De bröt upp från Tera och slog läger i Mitka.

²⁹ De bröt upp från Mitka och slog läger i Hashmona.

³⁰ De bröt upp från Hashmona och slog läger i Moserot.

³¹ De bröt upp från Moserot och slog läger i Bene-Jaakan.

³² De bröt upp från Bene-Jaakan och slog läger i Hor-Haggidgad.

³³ De bröt upp från Hor-Haggidgad och slog läger i Jotbata.

³⁴ De bröt upp från Jotbata och slog läger i Abrona.

³⁵ De bröt upp från Abrona och slog läger i Esjon-Geber.

³⁶ De bröt upp från Esjon-Geber och slog läger i öknen Zin, det vill säga Kadesh.

³⁷ De bröt upp från Kadesh och slog läger vid berget Hor på gränsen till Edoms land.

33:35 Esjon-Geber Vid nuvarande Eilat vid Akabaviken (1 Kung 9:26). **33:36** 4 Mos 20:1. **33:36** Kadesh Vattenrik oas ca 8 mil söder om Hebron, vid landets sydgräns (5 Mos 1:19). **33:37** 4 Mos 20:22.

³⁸ På HERRENS befallning steg prästen Aron upp på berget Hor och dog där i det fyrtonde året efter Israels barns uttåg ur Egyptens land, i femte månaden, på första dagen i månaden.

³⁹ Aron var hundratjugotre år gammal när han dog på berget Hor.

⁴⁰ Den kananeiske kungen av Arad, som bodde i Negev i Kanaans land, fick nu höra att Israels barn var på väg.

⁴¹ De bröt upp från berget Hor och slog läger i Salmona.

⁴² De bröt upp från Salmona och slog läger i Punon.

⁴³ De bröt upp från Punon och slog läger i Obot.

⁴⁴ De bröt upp från Obot och slog läger i Ije-Haabarim vid Moabs gräns.

⁴⁵ De bröt upp från Ijim och slog läger i Dibon-Gad.

⁴⁶ De bröt upp från Dibon-Gad och slog läger i Almon-Diblatajma.

⁴⁷ De bröt upp från Almon-Diblatajma och slog läger vid Abarimbergen framför Nebo.

⁴⁸ De bröt upp från Abarimbergen och slog läger på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko.

⁴⁹ Deras läger vid Jordan sträckte sig från Bet-Hajesimot ända till Abel-Hashittim på Moabs hedar.

33:38 4 Mos 20:25f, 5 Mos 10:6, 32:50. **33:38** femte månaden Juli-augusti 1407 f Kr. **33:40** 4 Mos 21:1. **33:41** 4 Mos 21:4. **33:44** 4 Mos 21:11. **33:44** Ije-Haabarim Betyder "Abarims ruiner", i öknen öster om Moab (21:11). **33:48** 4 Mos 22:1. **33:48** Moabs hedar Nordöstra kanten av Döda havet, framme vid gränsen till Kanaans land. **33:49** 4 Mos 25:1.

Inför Kanaans erövring

⁵⁰ HERREN talade till Mose på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko och sade:

⁵¹ ”Säg till Israels barn: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land,

⁵² ska ni driva bort landets alla invånare för er och förstöra alla deras bildstoder. Alla deras gjutna avgudabilder ska ni förstöra och alla deras offerhöjder ska ni ödelägga.

⁵³ Ni ska erövra landet och bosätta er där, för jag har gett er landet till besittning.

⁵⁴ Ni ska utskifta landet åt er som arvedel genom lottkastning efter era släkter. Åt en större stam ska ni ge en större arvedel och åt en mindre stam en mindre arvedel. Var och en ska få sin del efter vad lotten bestämmer. Efter era fädernestammar ska ni utskifta landet mellan er.

⁵⁵ Men om ni inte driver bort landets invånare för er, då ska de som ni låter vara kvar bli törnen i era ögon och taggar i era sidor, och de ska tränga er i landet där ni bor.

⁵⁶ Och då ska jag göra med er så som jag hade tänkt göra med dem.”

34

Kanaans gränser

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”Befall Israels barn och säg till dem: När ni kommer till Kanaans land, då är detta det land som ska tillfalla er som arvedel: Kanaans land, så långt dess gränser når.

33:52 2 Mos 23:32f, 34:12, 5 Mos 7:2f, 12:3.   **33:54** 4 Mos 26:53f, Jos 14:1.   **33:55** 2 Mos 34:12f, Jos 23:13, Dom 2:3.

³ I söder ska ert land sträcka sig från öknen Zin utmed Edom, och er södra gräns ska börja vid änden av Salthavet i öster.

⁴ Sedan ska er gräns vända sig söder om Skorpi-onhöjden och gå fram till Zin och gå ut söder om Kadesh-Barnea, och vidare till Hasar-Addar och fram till Asmon.

⁵ Från Asmon ska gränsen vända sig mot Egyptens bäckravin och gå ut vid havet.

⁶ Er gräns i väster ska vara Stora havet. Det ska vara er gräns i väster.

⁷ Och detta ska vara er gräns i norr: Från Stora havet ska ni dra er gränslinje till berget Hor.

⁸ Från berget Hor ska ni dra er gränslinje dit där vägen går till Hamat, och gränsen ska gå ut till Sedad.

⁹ Sedan ska gränsen gå till Sifron och sluta vid Hasar-Enan. Detta ska vara er gräns i norr.

¹⁰ Som er gräns i öster ska ni dra en linje från Hasar-Enan till Shefam.

¹¹ Och från Shefam ska gränsen gå ner till Hari-bla, öster om Ajin, och vidare ner längs östra slutningen av Kinneretsjön.

¹² Sedan ska gränsen gå ner till Jordan och ut vid Salthavet. Detta ska vara ert land med dess gränser runt omkring.”

¹³ Och Mose gav Israels barn denna befallning: ”Detta är det land som ni genom lottkastning ska utskifta som arvedel åt er. HERREN har befallt att

---

34:3 1 Mos 14:3, Jos 15:1f.   **34:3** Salthavet Döda havet.   **34:5** Egyptens bäckravin Wadi el-Arish, en flodfåra som går ut i Medelhavet mellan Sinai och Gaza.   **34:7** havet ... Stora havet Medelhavet.   **34:11** Kinneretsjön Gennesarets sjö (formad som en harpa, hebr. kinnór).

det ska ges åt de nio stammarna och den ena halva stammen,

¹⁴ för familjerna av Rubens stam och Gads stam och den andra hälften av Manasse stam har redan fått sin arvedel.

¹⁵ Dessa två stammar och denna halva stam har fått sin arvedel på andra sidan Jordan mitt emot Jeriko, österut mot solens uppgång.”

Stamfurstarna ska utskifta landet

¹⁶ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹⁷ ”Detta är namnen på de män som åt er ska utskifta landet i arvslotter: prästen Eleaser och Josua, Nuns son.

¹⁸ Och ni ska ta en furste ur varje stam för att utskifta landet i arvslotter.

¹⁹ Detta är männens namn:

Från Juda stam Kaleb, Jefunnes son,

²⁰ från Simeons stam Samuel,
Ammihuds son,

²¹ från Benjamins stam Elidad,
Kislons son,

²² från Dans stam en furste,
Bucki, Joglis son,

²³ från Josefs barn:

från Manasse stam en furste,
Hanniel, Efods son,

²⁴ och från Efraims stam en furste,
Kemuel, Shiftans son,

²⁵ från Sebulons stam en furste,
Elisafan, Parnaks son,

²⁶ från Isaskars stam en furste,
Paltiel, Assans son,

27 från Ashers stam en furste,
Ahihud, Shelomis son,
28 från Naftali stam en furste,
Pedael, Ammihuds son.”

29 Dessa är de män som HERREN befallde att utskifta arvslotterna åt Israels barn i Kanaans land.

35

Leviternas städer

¹ HERREN talade till Mose på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko. Han sade:

² ”Befall Israels barn att de av de arvslotter de får till besittning ska ge städer åt leviterna att bo i. Ni ska också ge betesmarker åt dem omkring dessa städer.

³ Städerna ska de själva bo i, och betesmarkerna ska vara för deras dragdjur och boskap och alla andra djur.

⁴ Städernas betesmarker som ni ska ge leviterna ska sträcka sig tusen alnar från stadsmuren utåt åt alla sidor.

⁵ Och utanför staden ska ni mäta upp på östra sidan tvåtusen alnar, på södra sidan tvåtusen alnar, på västra sidan tvåtusen alnar och på norra sidan tvåtusen alnar, med staden i mitten. Detta ska de ha som betesmarker till sina städer.

⁶ De städer som ni ger åt leviterna ska vara sex fristäder dit en dråpare kan fly. Utöver dessa ska ni ge dem fyrtyotvå andra städer.

⁷ Åt leviterna ska ni ge sammanlagt fyrtioåtta städer med betesmarker omkring.

35:2 Jos 21:2.

35:5 tvåtusen alnar Knappt 1 km.

35:6

2 Mos 21:13, 5 Mos 4:41f, Jos 20:2f.

⁸ Av de städer som ni ska ge av Israels barns besittningar, ska ni ta fler från de större stammarna och färre från de mindre. Varje stam ska ge åt leviterna några av sina städer, motsvarande den arvedel den själv har fått.”

Sex fristäder

⁹ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹⁰ ”Säg till Israels barn: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land,

¹¹ ska ni utse åt er städer som ska vara fristäder för er, dit en dråpare som av misstag dödat någon ska kunna fly.

¹² Dessa städer ska ni ha som tillflyktsorter undan blodshämnan, så att dråparen inte dör innan han har stått till rätta inför församlingen.

¹³ Av de städer ni ger dem ska sex städer vara fristäder.

¹⁴ Tre städer ska ni utvälja på andra sidan Jordan och tre städer i Kanaans land. De ska vara fristäder.

¹⁵ Israels barn och främlingen och den inneboende bland dem ska ha dessa sex städer som tillflyktsorter, dit var och en som av misstag dödat någon ska kunna fly.

¹⁶ Men om någon slår en annan till döds med ett föremål av järn, då är han en mördare. En sådan ska straffas med döden.

¹⁷ Eller om någon har i sin hand en sten som kan döda och slår någon till döds med den, då är han en mördare. En sådan ska straffas med döden.

35:8 Jos 21:3f. **35:11** 5 Mos 19:2f. **35:12** blodshämnan Den mördades släktingar som sökte ge mördaren sitt straff. **35:16** 2 Mos 21:12f, 3 Mos 24:17f.

18 Eller om någon har i sin hand ett trädredskap som kan döda och slår någon till döds med det, då är han en mördare. En sådan ska straffas med döden.

19 Blodshämnnaren ska döda mördaren. Varhelst han träffar på honom ska han döda honom.

20 Likaså om någon av hat stöter till en annan eller med berått mod kastar något på honom så att han dör,

21 eller av fiendskap slår honom till döds med handen, då ska den som gav slaget straffas med döden, för han är en mördare. Blodshämnnaren ska döda honom när han träffar honom.

22 Men om någon plötsligt och utan att hysa fiendskap stöter till någon, eller utan berått mod kastar något föremål på honom,

23 eller utan att se honom träffar med en sten som kan döda och döden följer, och det sker utan fiendskap och utan avsikt att skada,

24 då ska församlingen döma mellan den som gav slaget och blodshämnnaren, enligt dessa föreskrifter.

25 Församlingen ska rädda dråparen ur blodshämnnarens hand och sända honom tillbaka till fristaden dit han hade flytt. Där ska han stanna tills översteprästen som är smord med den heliga oljan är död.

26 Men om dråparen går utanför området för den fristad dit han flytt,

27 och blodshämnnaren finner honom utanför det område som är hans fristad och dräper honom, då vilar ingen blodsskuld på blodshämnnaren.

28 En dråpare ska stanna kvar i sin fristad tills översteprästen dör. Men efter översteprästens död får

dråparen vända tillbaka till den ort där han har sin besittning.

²⁹ Detta ska vara en rättsstadga för er från släkte till släkte, var ni än bor.

³⁰ Om någon dödar en annan, ska mördaren dödas efter vittnens utsago. Men en enda persons vittnesmål är inte nog för att döma någon till döden.

³¹ Ni ska inte friköpa en mördares liv om han är skyldig till döden, utan han ska straffas med döden.

³² Ni ska inte heller friköpa den som har flytt till en fristad, för att han ska få vända tillbaka och bo i landet före prästens död.

³³ Ni ska inte vanhelga det land där ni bor. Genom blod vanhelgas landet, och landet kan inte få försoning för det blod som spillts där utom genom blodet av den som har spillt det.

³⁴ Ni ska inte orena landet där ni bor och i vars mitt jag har min boning, för jag, HERREN, bor mitt ibland Israels barn.”

36

Selofhads döttrars arvedel

¹ Huvudmännen för familjerna som härstammade från Gilead, son till Makir, Manasses son, av Josefs barns släkter, trädde fram och talade inför Mose och de furstar som var huvudmän för israeliternas familjer.

35:30 5 Mos 17:6, 19:15, Matt 18:16, Joh 8:17, 2 Kor 13:1, Hebr 10:28.

35:33 1 Mos 9:6, 2 Mos 21:12. **35:33** Genom blod vanhelgas landet Jfr Ps 106:38, Hes 36:17f och reningsregeln i 5 Mos 21:1-9. **35:34** 3 Mos 26:11. **36:1** 4 Mos 26:29f.

² De sade: "HERREN har befallt min herre att genom lottkastning ge landet som arvedel åt Israels barn, och min herre har fått befallning av HERREN att ge vår broder Selofhads arvedel åt hans döttrar.

³ Men om de blir gifta med någon ur en annan israelitisk stam, så tas deras arvedel bort från våra fäders arvedel. Den läggs till den stam de kommer att tillhöra och tas från vår arvslott.

⁴ När sedan jubelåret kommer för Israels barn, blir deras arvedel lagd till den stam som de kommer att tillhöra, men deras arvedel tas från vår fädernestams arvedel."

⁵ Efter HERRENS ord befallde då Mose Israels barn: "Josefs barns stam har talat rätt.

⁶ Detta är vad HERREN befäller angående Selofhads döttrar: De får gifta sig med vem de vill, men de ska gifta sig inom en släkt i sin egen fädernestam.

⁷ Ingen arvedel bland Israels barn får gå över från en stam till en annan, utan Israels barn ska behålla var och en sin fädernestams arvedel.

⁸ Varje kvinna som äger en arvedel bland någon av Israels barns stammar ska gifta sig med någon från en släkt i hennes egen fädernestam, så att Israels barn får behålla var och en sina fäders arvedel.

⁹ Ingen arvedel får gå över från en stam till en annan, utan Israels barns stammar ska behålla var och en sin arvedel."

¹⁰ Selofhads döttrar gjorde så som HERREN hade befallt Mose.

¹¹ Selofhads döttrar Mahla, Tirsa, Hogla, Milka och Noa gifte sig med sina farbröders söner.

¹² De blev gifta inom Manasses, Josefs sons, släkter, och deras arvedel blev kvar inom deras fädernesläkts stam.

¹³ Detta är de bud och stadgar som HERREN gav Israels barn genom Mose på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko.

CXXXV

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09